Τὸ φύλλον δραχ. 3 καὶ διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν δραχ. 5.—

ΗΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Ἐγκεκριμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς ἐλεύθερον ἀνάγνωσμα δι' ὅλα ἐν γένει τὰ Σχολεῖα (1932)
Τιμηθὲν διὰ τοῦ Ἀργυροῦ Μεταλλίου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν (1935).

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμὲς 120. Ἑξάμηνη δραχ. 65. Τρίμηνη δραχ. 35.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Αἰγύπτου γρόσια διατιμ. 50· Ἀμερικῆς δολλάρια 3.—Ἀγγλίας καὶ ὅλων ἐν γένει τῶν ἄλλων Κρατῶν σελλίνια 10.
Ἑξάμηνοι καὶ Τρίμηνοι ἀναλόγως

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩι 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου ἀλλ' αἱ συνδρομαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην οἱουδήποτε μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀριθ. 42, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 43ος | Ἀθῆναι, 3 Μαΐου 1941 | Ἔτος 63ον.—Ἀριθ. 22

ΟΙ ΚΗΔΕΜΟΝΕΣ ΤΗΣ ΝΤΟΥΝΤΟΥΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JACQUELINE DUCHÉ

[Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο]

— Δοκιμάστε, δοκιμάστε, πρότεινε μὲ προθυμία. Εἶναι ἕνα εἶδος κοκτέϊλ καμωμένο μὲ ἄσπρο κρασί, μὲ λίγο πιπέρι καὶ κανέλλα, ἕνα ἴχνος μουστάρδα καὶ μοσχοκάρυδο, τὸ ζουμὶ ἀπὸ ἕνα λεμόνι, μερικὰ φετάκια ἀπὸ ραπάνι, καὶ ψιλὰ κομματάκια ἀπὸ καρότο καὶ βερύκοκο. Εἶναι μιὰ συνταγὴ μοναδικὴ καὶ τῆς τελευταίας μόδας

Τὰ Φοντανάκια ἐνθουσιασμένα, δοκίμασαν τὸ ἀπερίγραπτο αὐτὸ μίγμα. Μόλις ὅμως τὸ ἔβαλαν στὸ στόμα, τὰ ἔπιασε βήχας καὶ τὰ μάτια τους ἐγέμισαν δάκρυα. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἤθελαν νὰ φανοῦν ἐπαρχιώτισσες καὶ νὰ μὴ δοκιμάσουν τὸ ποτὸ ποὺ εἶχε τέτοια ἐπιτυχία στὸ Παρίσι, ἔβαλαν τὰ δυνατά τους καὶ τὸ κατέβασαν ὣς τὴν τελευταία γουλιά.

Ὁ Γκύ, ποὺ δίχως νὰ βάλῃ κακὸ μὲ τὸ νοῦ του, κατάπιε μιὰ γουλιά, κόντεψε νὰ πνιγῇ, καὶ μὲ τὰ μάτια πεταγμένα, καὶ μὲ τὸ χέρι στὸ λαιμό, ἔτρεξε στὴν αὐλὴ γιὰ νὰ βήξῃ μὲ τὴν ἡσυχία του. Ἡ Δόζια ἔκανε νοήματα στὸν Ντένη, ποὺ ἔδειχνε ἕνα κέφι μοναδικό.

— Τώρα ἐλᾶτε στὴν αὐλή, πρότεινε στὰ θύματά του. Θὰ σᾶς δείξω τὸ καινούργιο σπόρ.

Τὶς πῆρε ὅλες μαζί της καὶ τὶς ἔβαλε νὰ σχηματίσουν ἕνα κύκλο, ἡ μιὰ κοντὰ στὴν ἄλλη.

— Καὶ τώρα κλεῖστε τὰ μάτια! φώναξε κι' ἀπομακρύνθηκε μερικὰ βήματα.

— Φσσστ! Τὸ περίφημο λάσσο του στριφογύρισε στὸν ἀέρα, ἁπλώθηκε κι' ἔπεσε πάνω ἀπὸ τὶς πέντε ἀδελφὲς κάνοντάς τες μάτσο.

— Τώρα μοιάζετε μ' ἕνα μπουκέτο τριαντάφυλλα! φώναξε ὁ Ντένης, ἐλευθερώνοντάς τες. Καὶ καθὼς τὸ αὐτοκίνητο τοῦ πατέρα τους ξεπρόβαλε μπρὸς στὸ προαύλιο, οἱ δυστυχισμένες μικρές, σαστισμένες καὶ ξετρελλαμένες, ἔτρεξαν καὶ πῆραν θέση βιαστικά, ξεχνώντας στὴ σαστιμάρα τους νὰ ποῦνε κἂν ἀντίο.

— Στὸ καλό, στὸ καλό! νὰ μᾶς ξανάρθετε γρήγορα! τοὺς φώναζε φαιδρὰ ἀπὸ πίσω ὁ ἀνυπόφορος Ντένης, ἐνῷ τὸ αὐτοκίνητο ξεμάκραινε μὲ τὰ πέντε Φοντανάκια ποὺ τὰ εἶχαν χάσει ὕστερα ἀπὸ τὴν παράξενη αὐτὴν ὑποδοχή.

—Ἀγριάνθρωπε! Βάρβαρε! Ἀνάγωγε! μάλλωνε λίγο ἀργότερα ὁ Ἐμμανουὴλ τὸν ἀδελφό του, ὅταν ἔμαθε τ' ἀνδραγαθήματά του ἀπὸ τ' ἄλλα του τ' ἀδέρφια. Τί τρόπος εἶναι αὐτός! Τί θὰ σκεφθοῦν γιὰ μᾶς;

— Χί, χί, χί! Χοχοχό! Θὰ κάνουν πολὺν καιρὸ ὥσπου νὰ ξαναπατήσουν τὸ πόδι τους ἐδῶ πέρα. Ἂν καμμιὰ ἀπὸ δαῦτες εἶχε βάλει μὲ τὸ νοῦ της πὼς θὰ μποροῦσε καμμιὰ μέρα νὰ γίνῃ κυρία Ροκατέλλ, τώρα θὰ τὸ βγάλῃ ἀπ' τὸ μυαλό της.

Τούτη τὴ φορὰ ὁ Μάνος δὲν μπόρεσε νὰ κρατήσῃ τὴ σοβαρότητά του καὶ γέλασε μαζὶ μὲ τ' ἄλλα ἀδέλφια του καὶ ὁ Ντένης, ἁρπάζοντας τὴ Δόζια τὴν κάθισε στὸν ὦμο του καὶ τὴν ἀνέβασε ἐπάνω τρέχοντας, ἀκολουθούμενος ἀπὸ τ' ἀδέλφια του, ἐνῷ ἡ μικρὴ ζαλισμένη ἀλλὰ εὐχαριστημένη γελοῦσε κι' αὐτὴ μὲ τὴν καρδιά της.

«—Μεῖνε στὴν ἀκροποταμιά, νεράϊδα μου, εἶπε ὁ Ντένης». (Σελ. 170, στ. β').

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'

Τὸ λουτρό.

—Ἐ Ντουντοῦ, ξέρεις κολύμπι; ρώτησε λίγες μέρες ἀργότερα ὁ Ντένης, ἕνα πρωϊνὸ ποὺ ἡ ζέστη ἦταν στ' ἀλήθεια ἀνυ-

πόφορη καὶ προμηνύονταν χειρότερη.

—Ὄχι . . . κι' οὔτε μπανιερὸ δὲν ἔχω, ὁμολόγησε παραπονεμμένα ἡ Δόζια.

— Δὲν πειράζει. Θὰ πλατσουρίζῃς στὴν ἀκροποταμιά, ὅπου τὸ νερὸ δὲν φτάνει οὔτε ὣς τὸ λαιμό σου. Ὅσο γιὰ μπανιερὸ θὰ σοῦβρῃ ἡ Θοδώρα κανένα παλιό δικό μας. Ἀπὸ κεῖνα ποὺ φορούσαμε ὅταν εἴμαστε τεσσάρων-πέντε ἐτῶν, πρόσθεσε κοιτάζοντας κοροϊδευτικὰ τὴ Δόζια ποὺ χαμογέλασε δίχως νὰ τῆς κακοφανῇ.

—Κι' ἐγώ; Μπορῶ νἀρθῶ κι' ἐγώ; *ρώτησε ξαφνικὰ ὁ Γκύ, ποὺ* πετάχτηκε ἄγνωστο ἀπὸ ποῦ.

— Καὶ ποιὸς σ' ἐμποδίζει; Τὸ ποτάμι εἶναι γιὰ ὅλο τὸν κόσμο, τοῦ ἀπάντησε μὲ συγκατάβαση ὁ ἀδερφός του. Μόνο, ἐπειδὴ κολυμπᾷς σὰν μολύβι, καλὰ θὰ κάνῃς κι' ἐσὺ νὰ φυλαχτῇς.

Λίγο ἀργότερα τὰ τρία ἀγόρια καὶ ἡ Δόζια κατέβαιναν πρὸς τὸ ποτάμι. Μπροστὰ πήγαινε ὁ Βίκτωρ ἀκολουθούμενος ἀπὸ τὴ Δόζια καὶ τὸν Γκὺ καὶ ὁ Ντένης ἐρχόταν ἀπὸ πίσω στριφογυρίζοντας στὸν ἀέρα τὸ λάσσο του, καὶ ἀφήνοντάς το νὰ κάνῃ κύκλους ἀκριβῶς πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι τοῦ μικρότερου του ἀδελφοῦ, ποὺ κάθε τόσο τιναζόταν νευρικά.

— Πᾶψε ἐπιτέλους! ἐφώναξε μὲ τὴν παράξενη βραχνὴ φωνή του. Θὰ μὲ πνίξῃς στὸ τέλος.

Ὁ ἐρασιτέχνης γκῶσος σφύριξε κοροϊδευτικὰ καὶ τὸ λάσσο του πέρασε πάλι ξυστὰ ἀπάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι τοῦ Γκύ, ποὺ γύρισε ἔξω φρενῶν φωνάζοντας:

— Θὰ μ' ἀφήσῃς ἥσυχον, ναί, ἢ ὄχι;

—Ἡσύχασε σὲ παρακαλῶ, ἐκέτευσε ἡ Ντουντοῦ βλέποντας τὰ μάτια τοῦ Γκὺ νὰ γυαλίζουν ἀπειληπικά.

— Τὸ πουλάκι μου! Τὸ καϋμένο τὸ μωρό μου! Εἶσαι τυχερὸς μὰ τὴν ἀλήθεια νὰ ἔχῃς μιὰ τέτοια σπουδαία ντροντά. Ἔννοια σου, Ντουντοῦ μου, καὶ δὲν θὰ σοῦ πειράξῃ κανένας τὸ ἀρνάκι σου.

Ἡ Δόζια τραβοῦσε ἀπὸ τὸ χέρι τὸν Γκύ, ποὺ δάγκωνε τὰ χείλη του ἀπὸ λύσσα.

— Τὸν βλέπεις, τὸν βλέπεις; τῆς ἔλεγε μὲ πνιγμένη φωνή. Πάντοτε ἔτσι τὰ κάνῃ γιὰ νὰ μὲ βασανίζῃ, γιὰ νὰ μοῦ χαλάῃ καὶ τὴν πιὸ παραμικρὴ μου εὐχαρίστηση. Ὅταν σοῦ λέω πῶς δὲν μὲ χωνεύει.

Ἡ μικρούλα προσπάθησε νὰ τὸν καθησυχάσῃ. Γιὰ πρώτη φορὰ ἔβλεπε τὰ μάτια του μουσκεμμένα μὲ δάκρυα. Εὐτυχῶς κάντευαν νὰ φθάσουν σὲ μιὰ πρόχειρη ἐξέδρα ποὺ εἶχαν κάνει μόνοι τους ὁ Βίκτωρ καὶ ὁ Ντένης. Στὸ σημεῖο ἐκεῖνο τὸ ποτάμι ἔτρεχε ὁρμητικὰ καὶ παρακάτω ἔστριβε ἀπότομα πρὸς τὸ μύλο, ὅπου γινόταν ἕνας μικρὸς καταρράκτης.

—Μὴν ξεπεράσῃς τὸ σημεῖο αὐτό, σύστησε ὁ Βίκτωρ στὸν Γκύ, ποὺ ἑτοιμαζόταν νὰ πέσῃ στὸ νερό.

Ὁ μικρὸς δὲν ἀπάντησε. Ἦταν κατάχλωμος καὶ ἀφοῦ ἔκανε μιὰ βουτιὰ ἀπομακρύνθηκε μὲ μεγάλες ἁπλωτές, ὡσὰν νὰ ἤθελε νὰ ἀποφύ-

«*Θέλετε λεμονάδα ἢ βυσσινάδα;*»
(Σελ. 165, στ. γ').

γῃ τὶς εἰρωνείες τοῦ Ντένη, ποὺ βλέποντας τὴ Δόζια μ' ἕνα μαγιὸ θεόφαρδο, ξέχασε τὸν ἀδερφό του καὶ ἄρχισε νὰ κοροϊδεύῃ τὴ μικρούλα.

— Μεῖνε στὴν ἀκροποταμιά, νεράϊδα μου. Μὴν πᾷς παραπέρα ἀπ' ἐκεῖ ποὺ φθάνει τὸ νερὸ στὶς πατοῦνες τῶν ποδιῶν σου.

Μὲ τὰ λόγια αὐτὰ ὁ Ντένης ἀνέβηκε στὴν ἐξεδρούλα κι' ἔκανε μιὰ τεχνικώτατη βουτιά, ἐνῶ ὁ Βίκτωρ πηδοῦσε ἀπὸ πίσω του μὲ τὰ χέρια ἀνοιχτὰ [καὶ τὸ κορμί του τεντωμένο. Τὰ δυὸ ἀδέλφια συναγωνίστηκαν ἀρκετὴ ὥρα, ποιὸς θὰ κάνῃ τὶς ὡραιότερες βουτιὲς καὶ ἡ Δόζια εἶχε ξεχαστεῖ νὰ τοὺς θαυμάζῃ. Ἔξαφνα, μὴ βλέποντας ἐκεῖ κοντὰ τὸν Γκύ, τὸν ἔψαξε ἕνα γύρο μὲ τὰ μάτια της. Τὸ ἀγόρι δὲν φαινόταν πουθενά. Κατατρομαγμένη ἄρχισε νὰ φωνάζῃ:

— Βίκτωρ! Ντένη! Ποῦ εἶναι ὁ Γκύ; Ὦ Θέ μου, θὰ πνίγεται! Βοήθεια! Βοήθεια!

Ὁ Βίκτωρ ποὺ εἶχε ξεμακρύνει πολὺ δὲν τὴν ἄκουσε. Ὁ Ντένης ὅμως ἄκουσε τὶς φωνές της καὶ βλέποντας καλῆτὸ κατατρομαγμένο προσωπάκι της ἔστριψε ἀμέσως καὶ εἶδε τὸ κεφάλι τοῦ ἀδελφοῦ του μιὰ νὰ φαίνεται καὶ μιὰ νὰ χάνεται στὸ στρίψιμο τοῦ ποταμοῦ. Εὐθὺς γύρισε καὶ ἄρχισε νὰ κολυμπάῃ γοργὰ πρὸς τὸ μέρος τοῦ Γκὺ ποὺ παρασυρόνταν ὅλο καὶ μακρύτερα ἀπὸ τὸ δυνατὸ ρεῦμα. Ἡ Δόζια ποὺ εἶχε βγεῖ ἀπὸ τὸ νερὸ καὶ ἔτρεχε κατὰ κεῖ κλαίγοντας μὲ λυγμούς, εἶδε ἐπιτέλους τοῦ Ντένη νὰ φθάνῃ τὸν ἀδερφό του. Μά, ἀλλοίμονο, ὁ μικρός, καθὼς χτυπιόταν δῶθε - κεῖθε ἁρπάχτηκε ἀπὸ τὸ λαιμὸ τοῦ μεγάλου; πνίγοντάς τον καὶ μὲ ἀνείπωτο τρόμο εἶδε ἡ Δόζια καὶ τοὺς δυὸ νὰ χάνωνται μέσα στὴ δίνη τοῦ ποταμοῦ. Ἔξαφνα σὲ λίγο εἶδε ἕνα ἄλλο κεφάλι νὰ ξεπροβαίνῃ [ἐκεῖ] κοντά. Ἦταν ὁ Βίκτωρ ποὺ μὲ ἀναιχτὲς ἁπλωτὲς τοὺς εἶχε φθάσει. Ἡ Δόζια τὸν εἶδε νὰ κάνῃ μιὰ βουτιά . . . στὸ νερὸ ἔγινε κάποια ἀναταραχὴ καὶ τέλος ἡ Δόζια, μισότρελλη ἀπ' τὸ φόβο της εἶδε τοὺς δυὸ μεγάλους νὰ παρουσιάζουνται στὴν ἐπιφάνεια κρατώντας τὸν ἀναίσθητο Γκύ. Τὸν ἔριξαν ἐπάνω στὴ χλόη τῆς ἀκροποταμιᾶς καὶ ἄρχισαν νὰ τοῦ κάνουν τεχνητὴ ἀναπνοή. Τὸ παιδὶ ἦταν πελιδνό· δὲν ἀνάπνεε καθόλου κι' εἶχε τὰ μάτια του κλειστά. Ἡ Δόζια ἔσφιγγε τὰ χέρια της μὲ ἀγωνία καὶ ἔκλαιγε ἀπαρηγόρητη.

[Ἀκολουθεῖ] ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΔΗΣ

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Ἄνθια κατάσκρα, γαλανά, τὰ χέρια της γεμάτα,
κίτρινα, μπλέ, τριανταφυλλιά, δροσόμυρα τοῦ Μάη,
καὶ ποιὸς παιδὶ δὲ γίνεται; ποιὸς δὲ χαμογελάει
μπρὸς στὴν ξανθιὰ Πρωτομαγιὰ ὅταν φανῇ στὴ στράτα;

Τὸν κάθε χρόνο μιὰ φορὰ θὰ βγῇ ἡ γαλανομάτα
κι' ἀνθοῦν τῆς γῆς τὰ χώματα κεῖ ποὺ ἁλαφροπερνάει
Ραχοῦλες, κῆποι, ἀσπρολογᾶν μὲ λούλουδα δροσᾶτα
μοσκοβολᾶ τ' ἀγιόκλημα στοῦ πηγαδιοῦ τὸ πλάϊ.

Ἡ Γῆ πρωτομαγιάτικα, στὰ γλυκοξύπνημά της
πιὸ λίγα τ' ἄστρα ἀπ' τ' ἄνθια της βρίσκει στὸ μέτρημά της
καὶ μόσκους ὅλα ξέχειλα καὶ στάλες ροδομέλι,

Κι' ὅπως μ' ὁλάνοιχτα φτερὰ πετᾶνε γύρω στ' ἄστρα,
σὰν δοῦν τὴ Γῆ τόσο ὄμορφη, καὶ τόσο ξελογιάστρα,
χαμόπετοῦν κι' ἀλησμονοῦν τοὺς Οὐρανοὺς κι' οἱ Ἄγγελοι!..

ΜΑΡΙΑ Α. ΚΡΥΣΤΑΛΛΗ

Ο ΚΟΥΦΙΟΚΕΦΑΛΑΚΗΣ ΕΙΝΑΙ ΑΚΡΙΒΟΛΟΓΟΣ

ΜΟΝΟΠΡΑΚΤΗ ΚΩΜΩΔΙΑ

ΠΡΟΣΩΠΑ:

Ο ΚΟΥΦΙΟΚΕΦΑΛΑΚΗΣ
Ο ΑΦΕΝΤΙΚΟΣ ΤΟΥ, γιατρὸς
Α' ΠΕΛΑΤΙΣΣΑ
Β' ΠΕΛΑΤΙΣΣΑ
Γ' ΠΕΛΑΤΙΣΣΑ
ΕΝΑΣ ΚΥΡΙΟΣ

Ἡ σκηνὴ παρουσιάζει τὸν προθάλαμο, στὸ σπίτι τοῦ γιατροῦ.

ΣΚΗΝΗ 1.

Ὁ Γιατρὸς *(ἕτοιμος νὰ φύγῃ).*— Λοιπόν, ἐννόησες τώρα τί σημαίνει ἀκριβολόγος. *(Τονίζει).* Ἀκρι-βολόγος. Αὐτὸ θέλω νὰ εἶσαι. Ἀκρι-βολόγος. Ἀλλοιῶς δὲ θὰ μπορέσω νὰ σὲ κρατήσω καὶ θὰ γυρίσῃς πίσω στὸ χωριό σου. Λοιπόν. Ἀκρι-βολόγος. Γειά σου τώρα, καὶ τὸ νοῦ σου. Ἀκρι-βολόγος. *(Φεύγει).*

ΣΚΗΝΗ 2.

Ὁ Κουφιοκεφ. *(Ἀκίνητος, σκεπτικός. Ξαφνικὰ ζωντανεύει, παίρνει τὴ στάση τοῦ γιατροῦ, μιμεῖται τὴ φωνή του).*—Ἀκρι-βολόγος. Κατάλαβες τώρα τί θὰ πῇ ἀκρι-βολόγος. *(Φυσικά, διερωτᾶται).* Κατάλαβα; *(Περιφρονητικά).* Καὶ τί εἶμαι ἐγώ; Κανένας. . . κανένας. . . κανένας γιατρὸς εἶμαι ἐγώ, ὅπως τ' ἀφεντικό μου, νὰ καταλάβω αὐτὰ τ' ἀλαμπουρνέζικα; *(Σκέπτεται).* Ὡς τόσο, κατάλαβα. Ἀκρι-βολόγος. Δηλαδὴ ἀκριβὰ λόγια. Δηλαδή, δὲν ἔχει λόγια. Γιατὶ ὅ,τι πρᾶμα εἶναι ἀκριβό, δὲν ὑπάρχει στὴν ἀγορά, δὲν ἔχει. Νά. Πράσινα ἄλογα, ποὺ λένε. Ἔχει πράσινα ἄλογα; Δὲν ἔχει. Γι' αὐτό, ὅταν ἔχῃ, θἆναι πολὺ ἀκριβά. Ἀκρι-βολόγος, ἀκριβὰ λόγια. Δὲν ἔχει δηλαδή, δὲν ἔχει. Γιὸκ λόγια. Πάπαλα. *(Σκέπτεται).* Ἀκριβολόγος θὰ πῇ νὰ μὴ βγάζω ἀχνα ἀπὸ τὸ στόμα μου. Νά, αὐτὸ θὰ πῇ. Ἔτσι μὲ θέλει τ' ἀφεντικό μου. *(Μιμεῖται στάση καὶ φωνὴ τοῦ γιατροῦ).* Ἀκρι-βολόγος. Αὐτὸ θέλω νὰ εἶσαι. Ἀκρι-βολόγος. *(Ὑπάκουα).* Καλά, ἀφεντικό, καλά, ὅπως ἀγαπᾷς. *(Ξεσκονίζει. Ξαφνικὰ σταματᾷ).* Ἀχ, πολὺ θὰ ἤθελα νὰ εἶμαι τέτοιο πρᾶμα, *(μὲ περιπάθεια)* νὰ εἶμαι ἀκριβολόγος. *(Χτυπᾷ τὸ κουδούνι. Ὁ Κουφιοκεφαλάκης ἀνοίγει).*

ΣΚΗΝΗ 3.

Α' πελάτισσα *(μπαίνει στὸν προθάλαμο).* — Ἐδῶ εἶναι ὁ γιατρός, μικρέ μου;

Ὁ Κουφιοκεφ. *(νεύει).* —Ὄχι.

Α' πελάτισσα.—Πότε θἄρθῃ;

Ὁ Κουφιοκεφ. *(νεύει).* — Δὲν ξέρω.

Α' πελάτισσα. — Μπορῶ νὰ περιμένω;

Ὁ Κουφιοκεφ. *(νεύει).*—Ὅπως θέλετε.

Α' πελάτισσα *(κάθεται).*

Ὁ Κουφιοκεφ. *(ξεσκονίζει).*

Α' πελάτισσα *(σιγανά).* — Τὸ καϋμένο τὸ παιδάκι νὰ εἶναι μουγκό. Κρῖμα του. *(Κοιτάζει τὸ ρολόϊ της. Δυσανασχετεῖ. Σηκώνεται, προχωρεῖ πρὸς τὸν Κουφιοκεφαλάκη, ποὺ βρίσκεται στὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ δωματίου, τὸν σκουντᾷ μὲ τὸ δάχτυλο. Τοῦ μιλᾷ μὲ νοήματα μόνον).* Ἐγὼ θὰ φύγω. Δὲν μπορῶ νὰ περιμένω. Δὲς τὸ ρολόϊ, εἶν' ἀργά. Θὰ ἔρθω σὲ λίγο.

Ὁ Κουφιοκεφ. *(νεύει).*—Καλά, καλά.

Α' πελάτισσα *(νεύει).*—Ἀντίο.

Ὁ Κουφιοκεφ. *(νεύει).*—Ἀντίο.

Α' πελάτισσα *(φεύγει).*

ΣΚΗΝΗ 4.

Ὁ Κουφιοκεφ. *(δυνατά, μὲ θαυμασμό, καὶ τὶς σχετικὲς χειρονομίες).* Ἀκριβολόγος ἐγώ, ἀκριβολόγα κι' αὐτή. Κι' ἀκριβολόγα μὲ τὸ παραπάνω, μάλιστα. Μπράβο της. *(Ξεσκονίζει. Ἀκούγεται τὸ κουδούνι. Ὁ Κουφιοκεφαλάκης ἀνοίγει.*

ΣΚΗΝΗ 5.

Β' πελάτισσα *(μπαίνει στὸ προθάλαμο).* — Ἐδῶ εἶναι ὁ γιατρός, παιδί μου;

Ὁ Κουφιοκεφ. *(νεύει).*— Ὄχι.

Β' πελάτισσα.—Δὲν εἶναι ἐδῶ;

Ὁ Κουφιοκεφ. *(νεύει).*— Ὄχι.

Β' πελάτισσα *(σιγανά).* — Μὰ μουγκὸ εἶναι τὸ παιδί; *(Μὲ νοήματα).* Πότε θἄρθῃ;

Ὁ Κουφιοκεφ. *(νεύει).* Δὲν ξέρω.

Β' πελάτισσα *(μὲ νοήματα).* — Ἐγὼ θὰ φύγω τώρα καὶ θὰ ξαναρθω.

Ὁ Κουφιοκεφ. *(νεύει).*—Καλά.

Β' πελάτισσα *(νεύει).*— Ἀντίο. *(Φεύγει).*

Ὁ Κουφιοκεφ. *(νεύει).*—Ἀντίο.

ΣΚΗΝΗ 6.

Ὁ Κουφιοκεφ. *(δυνατά, μὲ θαυμασμό.* — Μμμμ. . . Κι' αὐτὴ ἀκριβολόγα. Μπράβο της! *(Ξεσκονίζει, ἀκούγεται πάλι τὸ κουδούνι. Ὁ Κουφιοκεφαλάκης ἀνοίγει).*

ΣΚΗΝΗ 7.

Γ' πελάτισσα *(στέκεται στὴν ξώθυρα.*—Ἐδῶ εἶναι ὁ γιατρός, μικρέ;

Ὁ Κουφιοκεφ. *(νεύει).* —Ὄχι.

Γ' πελάτισσα *(νεύει).* Ὄχι;

Ὁ Κουφιοκεφ. *(νεύει)* — Ὄχι.

Γ' πελάτισσα *(νεύει).* — Πότε θἄρθῃ;

Ὁ Κουφιοκεφ. *(νεύει).* — Δὲν ξέρω.

Γ' πελάτισσα *(σηκώνει τοὺς ὤμους της, μορφάζει καὶ φεύγει).*

ΣΚΗΝΗ 8.

Ὁ Κουφιοκεφ. *(ἀπευθύνεται πρὸς τὴν ξώθυρα, ἀπ' ὅπου ἔφυγε ἡ πελάτισσα).*— Μπράβο σου, μπράβο σου καὶ ξαναμπράβο σου. Φτού, νὰ μὴ βασκαθῇς, ἀκριβολόγα μου. *(Μὲ θαυμασμό).* Μμμ... Πολλὲς ἀκριβολόγες ἔχει τοῦτος ὁ τόπος.

ΣΚΗΝΗ 9.

Ὁ γιατρὸς *(μπαίνει).*—Ξεσκονίζεις, ἔ; Μπράβο, μπράβο.

Ὁ Κουφιοκεφ. *(σ' ὅλο τὸ διάστημα μένει ἀκίνητος, μὲ τὸ ξεσκονόπανο ριχμένο στὸν ὦμο).*

Ὁ γιατρὸς *(πηγαίνει κοντὰ στὸν Κουφιοκεφαλάκη καὶ τοῦ μιλᾷ, μὲ τὸν δείκτη τοῦ δεξιοῦ χεριοῦ σηκωμένο).* — Ἀκριβολόγος λοιπόν. Εἶπαμε. Ὄχι. πολλὰ λόγια. *(Τονίζει τὶς συλλαβές).* Ὁ γιατρὸς θἄρθῃ τὴν τάδε ὥρα. Βάλε... βάλε στὶς 6. Στὶς 7. *(Σιγανά, μόνος του).* Ἐγὼ τώρα ἔχω νὰ ἐργασθῶ. *(Μπαίνει στὸ γραφεῖο του).*

ΣΚΗΝΗ 10.

Ὁ Κουφιοκεφ. *(Ἐξακολουθεῖ νὰ στέκεται ἀκίνητος, μὲ τὴν πετσέτα στὸν ὦμο. Ζωντανεύει, μιμεῖται τὴ φωνὴ τοῦ γιατροῦ).*—Ἀκριβολόγος λοιπόν. Εἶπαμε. Ὄχι πολλὰ λόγια. *(Σκέπτεται).* Ὄχι πολλὰ λόγια. Δηλαδὴ νὰ λὲς λόγια, ἀλλὰ ὄχι πολλά. Νὰ μὴν τὸ παρακάνῃς, δηλαδή. Δηλαδὴ ἐγὼ νὰ μὴν τὸ παρακάνω. *(Μιμεῖται τὴ φωνὴ καὶ τὴ στάση τοῦ γιατροῦ).* Εἶπαμε. Ὄχι πολλὰ λόγια. Ὁ γιατρὸς θἄρθῃ τὴν τάδε ὥρα. Βάλε... βάλε ἐξ-ἑπτά. *(Φυσικά, ἀργά).* Ὁ γιατρὸς θἄρθῃ τὴν τάδε ὥρα, βάλε ἐξ, ἑπτά. Ἐξ-ἑπτά, Δηλαδή, δηλαδὴ δέκα! Ἔ, βέβαια. Χτὲς πῆγα μὲ τ' ἀφεντικό μου στὸν μπακάλη. Λέει τ' ἀφεντικό μου: *(Ὁ Κουφιοκεφαλάκης μιμεῖται τὴ φωνὴ τοῦ γιατροῦ καὶ τὴ φωνὴ τοῦ μπακάλη).* Δόσε μου αὐγά, κὺρ Πολύκοσμε. Πόσα; ρωτᾶ ὁ κὺρ Πολύκοσμος. Βάλε ἐξ-ἑπτά, λέει τ' ἀφεντικό μου. Ἔβαλα δέκα, λέει ὁ κὺρ Πολύκοσμος. Λαμπρά, λέει τ' ἀφεντικό μου. *(Ἀκούγεται τὸ κουδούνι. Ὁ Κουφιοκεφαλάκης ἀνοίγει).*

ΣΚΗΝΗ 11.

Ἕνας κύριος.— Ἐδῶ εἶναι ὁ γιατρός;

Ὁ Κουφιοκεφ. *(Μιμεῖται στάση καὶ φωνὴ τοῦ γιατροῦ. Τονίζει τὶς*

συλλαβές). —Ὁ γιατρὸς θἄρθῃ τὴν τάδε ὥρα. Στὶς δέκα.

Ἕνας κύριος *(Ξαφνιασμένος).*— Στὶς δέκα!

Ὁ Κουφιοκεφ. *(Ἀσυγκίνητος).* —Στὶς δέκα.

Ἕνας κύριος *(Σηκώνει τοὺς ὤμους. Φεύγει καὶ μουρμουρίζει).*— Μοῦ εἶπε, θὰ εἶμαι στὸ σπίτι καὶ θὰ σὲ περιμένω.

ΣΚΗΝΗ 12.

Ὁ Κουφιοκεφ. *(Ξεσκονίζει, ἀργά, τεμπέλικα).*

ΣΚΗΝΗ 13.

Ὁ γιατρὸς *(Μπαίνει, κοιτάζει τὸ ρολόϊ του, δυσανασχετεῖ, μουρμουρίζει).*— Τοῦ εἶπα· πήγαινε στὸ σπίτι καὶ νὰ μὲ περιμένῃς. Ἀκόμα νὰ φανῇ. *(Βηματίζει νευρικά).* Ἀκόμα νὰ φανῇ. Νὰ τρέχω τώρα γιὰ ξένες δουλειές. *(Βλέπει τὸν Κουφιοκεφαλάκη ποὺ ξεσκονίζει ἀργὰ-ἀργά. Φωνάζει).* Βρέ, παιδί μου!

Ὁ Κουφιοκεφ. *(Τρομάζει. Ξεπετάγεται. Στέκεται εἰς προσοχήν, μὲ τὴν πετσέτα κρεμασμένη στὸν ὦμο).*

Ὁ γιατρός.— Βρέ, παιδί μου, πρέπει νὰ ἔχῃς σύστημα, ἀκρίβεια στὴ ζωή σου. Ξεσκόνιζε γρήγορα-γρήγορα. Τὸ ἰατρεῖον πρέπει νὰ εἶναι πάντα ἕτοιμο, καθ' ὅλα. Ἐν ἀναμονῇ τοῦ πελάτου. Πρέπει νὰ φορεῖς τὴ λευκή σου μπλούζα, νὰ εἶσαι κτενισμένος, εὐπρεπής, νὰ δέχεσαι τὸν καθένα μ' εὐγένεια, νὰ λὲς στὸν καθένα, ἕνα καλὸ λόγο. *(Συγχρόνως κοιτάζει τὸ ρολόϊ του, νευριάζει περισσότερο).* Μμμ... Πέρασε ἡ ὥρα. Πρέπει νὰ πεταχτῶ νὰ δῶ. *(Στὸν Κουφιοκεφαλάκη).* Ματαιοπονῶ μὲ σένα. Ματαιοπονῶ. *(Ἀδιαφορά).* Ὡς ὅτου σὲ μάθω ἐγὼ νὰ νὰ εἶσαι τακτικὸς καὶ συνεπὴς καὶ ἀκριβολόγος... *(Φεύγει).*

ΣΚΗΝΗ 14.

Ὁ Κουφιοκεφ. *(Σαστισμένος).* —Ἔ, τί; Ἀκόμα δὲν εἶμαι ἀκριβολόγος; *(Ἀπορεῖ).* Ἀκριβολόγος. *(Μιμεῖται στάση καὶ φωνὴ τοῦ γιατροῦ).* Νὰ φορέσῃς τὴ λευκή σου μπλούζα... *(Φυσικά).* Νὰ φορέσω τὴ λευκή μου μπλούζα. Αὐτὸ εἶναι ἀκριβολόγος. *(Μιμεῖται).* Νὰ κάνῃς γρήγορα... *(Φυσικά).* Νὰ κάνω γρήγορα. Αὐτὸ εἶναι ἀκριβολόγος. *(Μιμεῖται).* Νὰ εἶσαι κτενισμένος... *(Φυσικά).* Νὰ εἶμαι κτενισμένος. Αὐτὸ εἶναι ἀκριβολόγος. *(Ξαφνικὰ, τὸν πιάνει δραστηριότης).* Γρήγορα λοιπόν, γρήγορα. Νὰ εἶναι τὰ πάντα ἐν τάξει. *(Στέκεται ἀπότομα).* Ὄχι. Τὴ λευκή μου μπλούζα, πρῶτα. *(Τρέχει ἀπὸ τὴ μιὰν ἄκρη στὴν ἄλλη).* Ποῦ εἶναι ἡ λευκή μου μπλούζα; *(Σταματᾶ).* Ὄχι. Καλλίτερα νὰ ξεσκονίσω πρῶτα. Τὰ πάντα ἐν τάξει, εἶπε. *(Πιάνει τὸ ξεσκόνισμα. Κτυπᾷ τὸ ξεσκονόπανο δυνατά, βιαστικά. Σταματᾶ).* Ὄχι, νὰ κτενιστῶ πρῶτα. *(Ἀνοίγει βιαστικὰ ἕνα συρτάρι, παίρνει μιὰ μεγάλη κτένα, κτενίζεται).* Ὄχι. Καλλίτερα νὰ φορέσω πρῶτα τὴν μπλούζα μου κι' ὕστερα νὰ χτενιστῶ. *(Τὴ κτένα, μὴν ξέροντας ποῦ νὰ τὴν βάλῃ, τὴν βάζει στὸ στόμα του, τὴν δαγκώνει. Στὸ μεταξὺ προσπαθεῖ νὰ δέσῃ τὰ κορδόνια τῆς ποδιᾶς του. Ἀκούεται τὸ κουδούνι).*

ΣΚΗΝΗ 15.

Α' πελάτισσα *(Προχωρεῖ στὸν προθάλαμο. Μὲ νοήματα)* — Ἐπέστρεψε ὁ γιατρός:

Ὁ Κουφιοκεφ. *(Ἔχει στὸ στόμα του τὴ κτένα καὶ δὲν μπορεῖ νὰ μιλήσῃ. Ὑποκλίνεται μπροστὰ στὴν πελάτισσα, τῆς δίνει καρέκλα νὰ καθήσῃ, ἐνῷ συγχρόνως προσπαθεῖ νὰ δέσῃ τὰ κορδόνια τῆς ποδιᾶς του. Ἀκούεται τὸ κουδούνι. Ὁ Κουφιοκεφαλάκης τρέχει, ἀνοίγει).*

ΣΚΗΝΗ 16.

Β' πελάτισσα *(Μὲ νοήματα).*— Ἐδῶ εἶναι ὁ γιατρός;

Ὁ Κουφιοκεφ. *(Νεύει ὄχι. Ὑποκλίνεται μιὰ-δυὸ φορές, δίνει καρέκλα καὶ προσπαθεῖ νὰ δέσῃ τὰ κορδόνια τῆς ποδιᾶς του).*

Β' πελάτισσα. *(Κάθεται).*

Ὁ Κουφιοκεφ. *(Ἀγωνίζεται μὲ τὰ κορδόνια. Βιάζεται. Ἔχει πάντα τὴ κτένα στὸ στόμα. Ἀκούγεται τὸ κουδούνι).*

ΣΚΗΝΗ 17.

Ὁ Κουφιοκεφ. *(Τρέχει, ἀνοίγει).*

Γ' πελάτισσα *(Μπαίνει. Μὲ νοήματα).*—Ὁ γιατρὸς ἐδῶ εἶναι;

[Τὸ τέλος στὸ ἐρχόμενο]

ΙΡΣΙΜ

ΚΙ' ΑΛΛΟΣ ΚΟΥΤΟΜΟΓΙΑΣ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΓΙΑ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ

6.

Πραγματικῶς, ὁ Βενιαμὶν εἶχε πάει τὴ Σοφίκα στὸ ἁμαξοποιεῖο τοῦ κὺρ-Ἠλία. Ἦταν ἕνα μεγάλο ἐργοστάσιο, στὴ μέση σχεδὸν τοῦ προαστείου, μὲ μηχανὲς ἠλεκτροκίνητες, ποὺ ἔκοβαν, πριόνιζαν, ἐπλάνιζαν, ροκάνιζαν τὰ ξύλα, κι' ἔκανε ἁμάξια κάθε λογῆς, ἀπὸ χειροκίνητα καροτσάκια ἴσαμε τὰ μεγαλύτερα λεωφορεῖα.

Ἔβαλε τὴ μικρούλα νὰ καθήσῃ σ' ἕνα πάγκο, στὸ ὑπόστεγο, ὅπου ἦταν τοποθετημένα μερικὰ ἕτοιμα ἁμάξια, ἐκάθησε κι' ἐκεῖνος κοντά της, καὶ τῆς εἶπε:

— Σ' ἀρέσει ἐδῶ;

— Δὲν εἶναι καὶ τίποτα ἔκτακτο, ἀποκρίθηκε ἡ Σοφίκα, ποὺ ἄρχισε νὰ τρώῃ ἀπὸ τὶς καραμέλες της. Δὲν βλέπουμε οὔτε δέντρα οὔτε λουλούδια. Ἀκοῦμε μόνο κρότους ἀπὸ μηχανές... Πάρε καὶ σὺ μερικὲς καραμέλες.

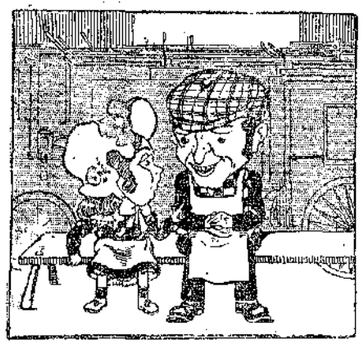

— Εὐχαριστῶ πολύ, εἶπε ὁ Βενιαμίν, παίρνοντας μιὰ καραμέλα. Ἀλήθεια, δὲν βλέπουμε τίποτα σπουδαῖο. Ὁ ἀέρας ὅμως; Γιὰ μύρισέ τον. Τί μυρίζει;

— Μυρίζει φρέσκο ξύλο, εἶπε ἡ Σοφίκα.

— Νά το! ἔκαμε ὁ Βενιαμίν. Αὐτὸ ἤθελα κι' ἐγώ. Καὶ γι' αὐτὸ σ' ἔφερα στὸ ἁμαξάδικο. Ὁ κὺρ-Ἠλίας ποὺ φτιάνει ἁμάξια, μεταχειρίζεται ξύλα ἀπ' ὅλα τὰ δέντρα. Κι' ὀξυά, καὶ πεῦκο, καὶ δρῦ, καὶ κυπαρίσσι. Ἀπ' ὅλα αὐτὰ μυρίζει ἐδῶ ὁ ἀέρας. Καὶ ὁ γιατρὸς εἶπε πὼς τέτοιον ἀέρα πρέπει ν' ἀναπνέῃς γιὰ τὴν ὑγεία σου. Ἀνάπνεε λοιπὸν βαθιά, μύριζε, θὰ σοῦ κάμῃ καλό.

Κι' ἡ Σοφίκα μύριζε κι' ἀνάπνεε βαθιά, τρώγοντας ὁλοένα καραμέλες.

(Ἀκολουθεῖ) Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

ΔΑΥΪΔ ΚΡΩΦΟΡΔ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JOHN BUCHAN

[Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο]

Ὁμολογῶ πὼς τὰ λόγια αὐτὰ μὲ τάραξαν. Πρέπει νὰ σημειώσω ἐδῶ πὼς ποτέ μου δὲν εἶχα πεῖ οὔτε λέξη στὸν Γουώρδλοου γιὰ τοὺς φόβους μου καὶ γιὰ τὶς ὑποψίες μου. Τὸν εἶχα ρωτήσει μόνο ἂν ἤξερε πὼς ζοῦσε στὴν περιφέρεια κάποιος μάγος, μιὰ ἐρώτηση ἐντελῶς ἀθῶα. Καὶ νά, ποὺ τώρα, ὁ δάσκαλος ἀνακάλυπτε ἀπὸ μοναχός του πὼς ὑπῆρχε κάποιο μυστήριο στὸ Μπλαουβιλντεμπεστφοντάϊν. Ποῖα ἦταν τὰ στοιχεῖα ποὺ ἐπάνω τους ἐβάσιζε αὐτές του τὶς ἀνησυχίες; ἐλάχιστα. Τὸ μόνο ποὺ εἶχε παρατηρήσει ἦταν πὼς εἶχαν συγκεντρωθεῖ πάρα πολλοὶ μαῦροι στὴν περιοχή.

— Τὰ δάσῃ εἶναι γεμάτα, μοῦ εἶπε. Ὕστερα, καὶ κάτι ἄλλο: Ὅλα τὰ ἀραπόπουλα μοῦ ἔφυγαν ἀπὸ τὸ σχολεῖο. Δὲν μοῦ ἔχουν μείνει παρὰ τρεῖς μικροὶ Μπόερς ποὺ ἔρχονται ἀπὸ τ' ἀγροκτήματά τους. Πῆγα στὸ χωριὸ τῆς Ματζιντζὲ νὰ ἰδῶ γιὰ ποιὸ λόγο δὲν στέλνουν τὰ παιδιὰ στὸ σχολεῖο καὶ μιὰ γριὰ μοῦ εἶπε πὼς τὰ δάσῃ εἶναι γεμάτα ἀπὸ κακοὺς ἀνθρώπους. Σᾶς τὸ ἐπαναλαμβάνω, Δαυΐδ, κάτι μαγειρεύεται, κι' αὐτὸ τὸ κάτι δὲν προμηνύει τίποτε καλὸ γιὰ μᾶς.

Οἱ ἐκμυστηρεύσεις αὐταὶ τοῦ Γουώρδλοου δὲν μοῦ παρουσίαζαν τίποτε τὸ καινούργιο. Ὡστόσο ἡ συνομιλία αὐτή, κοντὰ στὸ μισοσβυσμένο τζάκι, σὲ μιὰ τόσο προχωρημένη νυκτερινὴ ὥρα, μ' ἔκανε νὰ πάρω τὸν δεύτερο μεγάλο τρόμο ποὺ ἔνοιωσα ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ ἔφτασα στὸ Μπλαουβιλντεμπεστφοντάϊν. Ἐγὼ εἶχα μαζέψει ἀρκετὰ κιόλας σοβαρὰ στοιχεῖα σχετικὰ μὲ τὸ μυστήριο αὐτοῦ τοῦ τόπου, μὰ τὸ γεγονὸς πὼς κι' ἕνας ἄλλος ἀκόμη ἐκτὸς ἀπὸ μένα ἔνοιωθε παρόμοιες ἀνησυχίες, ἔκανε τὸ μυστήριο αὐτὸ στ' ἀλήθεια χειροπιαστό. Ὅπως ἦταν φυσικὸ ἀρχισα νὰ κοροϊδεύω τὸ Γουώρδλοου γιὰ τοὺς φόβους του. Δὲν μοῦ ἐπιτρεπόταν μὲ κανένα τρόπο νὰ τὸν ἀφήσω νὰ μοῦ χαλάσῃ ὅλα μου τὰ σχέδια πρὶν τῆς ὥρας.

— Μήπως ἐγράψατε σὲ κανέναν τίποτε; τὸν ρώτησα κάπως ἀνήσυχος.

—Ὄχι, δὲν ἔγραψα ἀκόμη, ἀπάντησε, ἀλλὰ ἂν δὲν διορθωθῇ ἡ κατάσταση θὰ τὸ κάνω. Τὰ νεῦρα μου, Δαυΐδ, δὲν ἀντέχουν. Θ' ἀναγκασθῶ νὰ παραιτηθῶ ἀπὸ τὴ θέση μου. Καὶ θἄναι κρῖμα, γιατὶ ὁ ἀέρας τοῦ βουνοῦ μοῦ ἔκανε τόσο καλό. Ἀλλὰ δὲν ἔχω, οὔτε τὰ δικά σου ἀτσαλένια νεῦρα οὔτε τὴν ἀπόλυτη ἔλλειψη φαντασίας τὴ δική σου.

Τοῦ ἀπάντησα πὼς ὅλα αὐτὰ δὲν ἦταν παρὰ ἀνέητες ἰδέες, ποὺ δημιουργήθηκαν στὸ μυαλό του τὸ ἐπηρεασμένο καὶ κουρασμένο ἀπὸ τὰ πολλὰ διαβάσματα καὶ τοῦ σύστησα νὰ πετάξῃ τὰ βιβλία καὶ νὰ κάνῃ πιὰ πολλοὺς περιπάτους. Τὸν ἔβαλα ὡστόσο νὰ μοῦ ὑποσχεθῇ πὼς οὔτε θὰ ἔλεγε οὔτε θὰ ἔγραφε τίποτε σὲ κανένα χωρὶς νὰ μὲ προειδοποιήσῃ κι' ἀφοῦ ἑτοίμασα ἀπὸ ἕνα μεγάλο ποτήρι τόντυ γιὰ τὸν καθένα μας, τὸν ἔστειλα νὰ κοιμηθῇ κάπως ἡσυχασμένο.

Τὸ πρῶτο πρᾶγμα ποὺ ἔκανα, μόλις μπῆκα στὴν καινούργια κάμαρά μου, ἦταν νὰ βάλω τὸ κρεββάτι μου σὲ μιὰ γωνιὰ ἀπ' ὅπου δὲν μποροῦσαν νὰ μὲ ἰδοῦν ἀπ' τὸ παράθυρο. Γέμισα τὸ κυνηγετικό μου ὅπλο καὶ τὸ ἔστησα δίπλα στὸ κρεββάτι μου. Ἂν ὁ Γουώρδλοου ἔβλεπε αὐτὲς τὶς προετοιμασίες θὰ ἔπαιρνε βέβαια κάποια καλύτερη ἰδέα γιὰ τὴν φαντασία μου, ἀλλὰ πολὺ χειρότερη γιὰ τὴν ψυχραιμία μου. Ὅσο γιὰ μένα, ἔνοιωθα τὸ θάρρος μου νὰ δυναμώνῃ κάθε φορά, ποὺ ἁπλώνοντας τὸ χέρι μου πασπατευτὰ μὲς στὸ σκοτάδι ἐχάϊδευα τὴν ἀγριωπὴ γούνα τοῦ Κόλιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

Τὰ τύμπανα ἠχοῦν στὸ ἡλιοβασίλεμμα.

Δύο ἡμέρες στὴ σειρὰ ὁ Τζὰπ ἦταν στουπὶ στὸ μεθύσι κι' ἔτσι ἔμεινα ὁλομόναχος στὸ μαγαζί. Αὐτὸ μοῦ ἄρεσε γιατὶ ἔτσι εἶχα ἀρκετὸν καιρὸ στὴ διάθεσή μου γιὰ νὰ σκεφθῶ τὴ θέσῃ μου. Ὅπως ἀνέφερα καὶ πρὶν ἤμουν στ' ἀλήθεια τρομοκρατημένος καὶ τὸν φόβο μου αὐτὸν τὸν προκαλοῦσε ὄχι τόσο τὸ ἀντίκρυσμα κανενὸς πραγματικοῦ κινδύνου, ὅσο ἡ συναίσθηση τῆς ἀπόλυτης ἀδυναμίας μου.

Σ' αὐτὸ τὸ διάστημα στὸ χωριὸ εἶχε γίνει μιὰ σημαντικὴ μεταβολή. Οἱ ἰθαγενεῖς εἶχαν ἐξαφανισθεῖ καὶ ἐκτὸς ἀπὸ μερικὲς οἰκογένειες συγκεντρωμένες γύρω ἀπὸ τὸ Μπλαουβιλντεμπεστφοντάϊν δὲν συναντοῦσε πιὰ κανεὶς οὔτε ἕνα μαῦρο ἔξω στοὺς δρόμους καὶ κανεὶς δὲν ἐρχόταν στὸ μαγαζὶ γιὰ νὰ ψωνίσῃ. Ἔτσι κατὰ τὶς τέσσερις τὸ ἀπόγευμα ἐσφύριξα τοῦ Κόλιν καὶ βγῆκα νὰ κάνω ἕναν περίπατο.

Ἂν στοὺς δρόμους δὲν ὑπῆρχαν μαῦροι, οἱ λόχμες ὅμως ἔξω ἀπὸ τὸ χωριὸ ἦταν γεμάτες. Ὅπως καὶ πρὶν ὁ Γουώρδλοου, ἔτσι κι' ἐγὼ ἀπέκτησα τὴν ἐντύπωση ὅτι οἱ μαῦροι τῆς περιοχῆς εἶχαν αὐξήσει σὲ σημαντικὸ βαθμό. Ἔνοιωθα πὼς μὲ παρακολουθοῦσαν καὶ μὲ κατασκόπευαν, ἀλλὰ ἦταν τόσοι πολλοί, ὥστε ἦταν ἀδύνατο σὲ ὅλους νὰ κρυφτοῦνε. Κάθε τόσο ἔβλεπα ἕνα πόδι ἢ ἕνα χέρι καὶ ὁ Κόλιν, ποὺ τὸν κρατοῦσα δεμένον, ἔκανε σὰν τρελλὸς γιὰ νὰ ἐλευθερωθῇ. Ἀφοῦ εἶδα ὅ,τι ἤθελα νὰ ἰδῶ γύρισα πίσω πολὺ σκεπτικός. Ἐκεῖνο ποὺ μὲ παραξένευε πολὺ ἦταν γιὰ ποιὸ λόγο οἱ μαῦροι δὲν μὲ εἶχαν ἐνοχλήσει καθόλου στὸ διάστημα τοῦ ταξιδιοῦ μου στὸ Οὐμβελός.

Σὲ μιὰ Κτηνοτροφικὴ Ἔκθεση, ἐπισκέπτες περιστοιχίζουν καὶ περιποιοῦνται ἕνα χαριτωμένο γαϊδουράκι ποὺ πῆρε βραβεῖο. Κοιτάξτε το πῶς καμαρώνει!

Ἀνεκοινώθη ἀπὸ τὸν Στρατηλάτη τῶν Ἑλλήνων

[Ἀκολουθεῖ] ΓΕΩΡΓΙΑ ΤΑΡΣΟΥΛΗ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΟΣ

(Βλ. Διάπλασιν τοῦ 1940, φυλλ. 31).

Τὰ ποιήματα τοῦ Διαγωνισμοῦ αὐτοῦ δὲν ἦταν πολλά, μὰ ἦταν ἐκλεκτά. Καὶ ἀντίθετα ἀπ' ὅ,τι συμβαίνει στοὺς ἄλλους Διαγωνισμούς, περισσότεροι ἦταν οἱ διαγωνιζόμενοι στὴ Μεγάλη Τάξη, ποὺ μπορῶ νὰ πῶ ὅτι τὰ μισὰ σχεδὸν ἀπὸ τὰ ποιήματα ἦταν ἀξιοπρόσεχτα. Στὴ Μικρὴ Τάξη ἔλαβαν μέρος ἑνδεκα παιδιὰ ἐν ὅλῳ, μὰ μόνο τριάντα ἀπὸ τὰ ποιήματα ποὺ ἔστειλαν ἀξίζει νὰ ἀναφερθοῦν. Τ' ἄλλα εἶναι καθαυτὸ πρωτότυπα, συμπαθητικὰ βέβαια, μὰ ἄτεχνα. Ἀπὸ τὰ πιὸ καλά, τὸ ἀνώτερο, δίχως ἄλλο, εἶναι τοῦ *Σκυριανόπουλου*. Εἶναι ἕνας πραγματικὰ ἀφελής, παιδιάστικος ἐλληνικὸς ὕμνος στὶς χαρὲς τοῦ καλοκαιριοῦ, δίχως ἀξιώσεις σοβαρῆς ποίησης καὶ χωρὶς ἐξεζητημένη στιχουργία ἢ περίεργες ἐκφράσεις. Ἔχει βέβαια μερικὲς ἀδυναμίες στὴν πρώτη καὶ πέμπτη στροφή, *ἀλλὰ ἡ δεύτερη καὶ ἡ τρίτη τί ὡραῖες ποὺ εἶναι!* Τὸ ποίημα πάλι τοῦ *"Ασπρου Κουνελάκι* ἔχει βέβαια ἀνωμαλίες στὸ ρυθμὸ καὶ μερικὲς χασμωδίες, ἀλλὰ εἶναι ἀφελέστατο καὶ αὐθόρμητο κι' ἔχει μιὰ κατακλεῖδα ἀλήθεια χαριτωμένη καὶ ἀπροσδόκητη:

Ἄχ, καλοκαίρι, πόσο θὰ χαιρόμουνα
νὰ βάσταγες τοὐλάχιστο τὸ μισὸ χρόνο,
Μοῦ φαίνεται ἄλλη τόση θὰ γινόμουνα,
τόσο ποὺ σάγαπῶ καὶ ποὺ σὲ καμαρώνω.

Ἀρκετὴ πρωτοτυπία ἔχει τὸ ποίημα τοῦ *Μάρκου Μπότσαρη* ποὺ ἀναφέρει τοὺς καλοκαιρινοὺς μῆνες ἕναν-ἕναν, μὰ προχορεῖ καὶ στὸν Σεπτέμβριο καὶ στὸν Ὀκτώβριο ποὺ εἶναι φθινοπωρινοί. Τοῦ *Νηρέα* τὸ ποίημα ἀρχίζει μὲ μεγάλες ἀξιώσεις, μὰ ἐξελίσσεται πολὺ ἀπογοητευτικά. Ἀρκετὰ καλὸ καὶ τὸ ποίημα τοῦ *Ἠλιοβασίλεμμα*.

Ἂς ἔρθωμε τώρα καὶ στὴ Μεγάλη Τάξη. Ἐδῶ συναντᾷ κανεὶς ὅλα τὰ ποιητικὰ εἴδη: Τὴ λυρική, τὴ σατυρικὴ καὶ τὴ μοντέρνα ποίηση. Ἐπειδὴ ὁ χῶρος δὲν ἐπιτρέπει, θ' ἀναφέρω μόνον τὰ ἀπολύτως καλύτερα μέσα στὰ καλὰ ποιήματα. Ὁ *"Ασπρης* ἔστειλε ἕνα ποίημα ποὺ θὰ τὸ ὑπέγραφε φαρδειὰ-πλατειὰ καὶ ὁ πιὸ γνωστὸς εὐθυμογράφος. Φαιδρότατο, δροσερό, μὲ ἀπρόοπτες ὁμοιοκαταληξίες καὶ μοναδικὰ εὑρήματα, θὰ τοῦ ἔδινα ἀδίστακτα τὸ πρῶτο βραβεῖο, ἂν δὲν προτιμοῦσα νὰ τὸ δώσω σ' ἕνα λυρικὸ ποίημα, γιατί τοῦ *"Ασπη* μᾶλλον ἔμμετρο εὐθυμογράφημα μπορεῖ νὰ ὀνομασθῇ, τόσο μᾶλλον *ποὺ ἔχει σωστοὺς 98 στίχους*, ἔτσι ποὺ μόνον ἀποσπάσματά του θὰ μπορέσω νὰ δημοσιεύσω. Σὲ ὕφος σατυρικὸ εἶναι γραμμένα καὶ τὰ ποιήματα τοῦ *Σείριου* καὶ τῆς *Δελούδως*, ἀλλὰ δὲν μποροῦν νὰ συγκριθοῦν μὲ τοῦ *"Ασπη*. Ἀπὸ τὰ λυρικὰ ποιήματα, τὸ *Μαγεμμένο Ρόδο* ἔχει μιὰ καλὴ κεντρικὴ ἰδέα καὶ μερικὲς ὡραῖες στροφές, ἀλλὰ γενικὰ εἶναι χαλαρὸ καὶ τραβάει σὲ μάκρος. Ὡραία ἐπίσης εἰκόνα παρουσιάζει στὸ ποίημά του ὁ *Ἡρακλῆς*. Κρῖμα ποὺ ὑστερεῖ στιχουργικά. Πολὺ φιλοσοφημένο τὸ ποίημα τῆς *Λευκῆς Καμέλιας* καὶ ἄρτιο τεχνικά, ἀλλὰ αὐτὴ ἡ φιλοσοφία του ἀκριβῶς εἶναι ποὺ τὸ κάνει νὰ ξεφεύγῃ ἀπὸ τὸν ὕμνο στὸ καλοκαίρι καὶ νὰ παρουσιάζῃ ἕνα θέμα πολὺ εὐρύτερο. Καλὰ στιχουργημένο, σύντομο καὶ πυκνὸ τὸ ποίημα τοῦ *Σίφουνα*, τὸ τέλος ὅμως εἶναι κάπως ἀπαισιόδοξο. Βρίσκω καλύτερο τὸ τέλος τῆς *Λευκῆς Καμέλιας*. Ὅσο γιὰ τὸ ποίημα τοῦ *Ἀγε* ἔχει ἕνα σοβαρὸ μειονέκτημα, εἶναι γραμμένο σὲ ἐλεύθερους στίχους, πρᾶγμα ποὺ ἀφήνει μεγάλη εὐκολία στὴν ἀνάπτυξη τοῦ θέματος καὶ στὴ διατύπωσή του. Εἶναι ὅμως πραγματικὸς ὕμνος στὸ καλοκαίρι, ἔχει δύναμη, ζωηρότητα, κι' ἕνα σφριγηλὸ λυρισμό, ἐντελῶς διαφορετικὸν ἀπὸ τὶς γλυκανάλατες ἐξάρσεις ποὺ βλέπουμε συνήθως. Ἔτσι παίρνει αὐτὸ τὸ πρῶτο βραβεῖο καὶ θὰ δημοσιευθῇ στὸ ἐρχόμενο φύλλο μαζὶ μὲ ὅσα ἄλλα ἐπιτρέψῃ ὁ χῶρος.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

ΜΕΓΑΛΗ ΤΑΞΙΣ (ἀπὸ 15 ἐτῶν καὶ ἄνω καθὼς καὶ ὅσοι δὲν ἐσημείωσαν ἡλικία).

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *"Αγις* [20Ε].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *"Ασπης* [19Ε], *Σίφουνας* [18Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Ἡρακλῆς* [16Ε], *Λευκὴ Καμέλια* [15Ε], *Μαγεμμένο Ρόδο* [15Ε].

Α' ΕΠΑΙΝΟΣ: ἀπὸ [14Ε] εἰς ἕκαστον: Νυχτοτράγουδο, "Ασπρος Γλάρος, Σείριος, Τσάρος.

Β' ΕΠΑΙΝΟΣ, [ἀπὸ 12Ε] εἰς ἕκαστον: Λελούδω, Ἐσμεράλδα, Πειραιώτισσα.

Γ' ΕΠΑΙΝΟΣ, ἀπὸ [10Ε] εἰς ἕκαστον: Λογχοφόρος τῆς Βεγγάλης, Ξανθὸς Ἱππότης, Ναυτάκι.

ΜΙΚΡΗ ΤΑΞΙΣ (ἀπὸ 14 ἐτῶν καὶ κάτω)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Σκυριανόπουλο* [20Ε].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *"Ασπρο Κουνελάκι* [17Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Μάρκος Μπότσαρης* [15Ε], *Ἠλιοβασίλεμμα* [15Ε]

ΕΠΑΙΝΟΣ, ὀπὸ [12Ε] εἰς ἕκαστον: Νηρεύς, Φαλαγγιτάκι, Δοξασμένη Ὕδρα, Νυχτολούλουδο, Στίλβη, Ἀηδόνι τῆς Τήνου, Μικρὸς Ἀεροπόρος.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Γιατί κλαῖς, παιδί μου;
— Χί, χί, χί... *ἔχασα τὶς δυὸ δραχμές μου.*
— Νά, πάρε δυὸ δραχμές.
— Χί, χί, χί...
— Μ' ἀκόμα κλαῖς;
— Ναί, γιατὶ ἂν δὲν εἶχα χάσει τὶς δυό, θὰ εἶχα τώρα τέσσερις.

Βάγνερ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

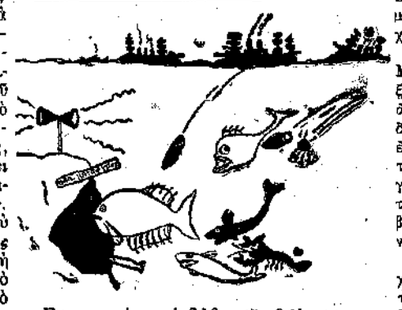

Συναγερμὸς στὰ βάθη τῆς θάλασσας.
Σκίτσο τοῦ Σπουργίτη

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀθῆναι, 42 ὁδὸς Εὐριπίδου
τὴν 3 Μαΐου 1941

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ τὰ παιδιά μου ποὺ μοῦ ἔστειλαν πασχαλινὲς κάρτες μὲ «καρδιόβγαλτες» εὐχές. Ἐπίσης εὐχαριστεῖ κι' ὁ κ. Φαίδων ὅσα τὸν θυμήθηκαν. Καὶ τοῦ χρόνου, ἀγαπητά μας ποιιδιά!

Καὶ τὴ σημερινή μου ἀλληλογραφία θὰ τὴν κάμω ὅπως τὴν προηγούμενη, προτιμώντας ἐκείνους ποὺ μοῦ γράφουν σπανιώτερα. Ἀλλὰ κι' ἀπὸ τοὺς ἄλλους θὰ προσπαθήσω νὰπαντήσω σὲ μερικούς, πού, ἀπεναντίας, μοῦ γράφουν πολὺ συχνὰ κι' ἔχουν μαζευθεῖ πολλὰ γράμματά τους.

Ἠλιαχτίδα—31 Μαρτ. — πολὺν καιρὸ ἔκαμες νὰ μοῦ γράψῃς, ἀλλ' ἀφοῦ ἦταν ἀπὸ πατριωτικὲς ἀσχολίες, δὲν πειράζει. Νὰ σοῦ ζήσῃ ἡ νεογέννητη ἀδελφούλα. Ἔλαβα καὶ τὸ γράμμα σου τὸ 1 Ἀπριλίου καί... δὲν τὸ πίστεψα, ἔννοια σου.

Στέφανε τῆς Δόξης - 3 Ἀπρ.—χαίρω *πολὺ ποὺ εἶσαι τώρα ἐδῶ καὶ ποὺ* μοῦ ἔγραψες ἕνα μεγάλο γράμμα ὕστερ' ἀπὸ ἕνα χρόνο σιωπῆς. Ἐλπίζω νὰ μοῦ γράψῃς τώρα συχνά. Αὐτὰ τὰ θλιβερά, ποὺ τὰ ἐγνώριζα, δὲν θὰ τἀναφέρω, δὲν θὰ τὰ σχολιάσω Καλύτερα νὰ τὰ σκεπάσῃ ἡ λήθη.

Λευκὴ Καμέλια — 6 Μαρτ. — καὶ τὰ δικά σου θλιβερὰ καλύτερα νὰ μὴν τὰ σχολιάσω. Οὔτε ἔχεις ἀνάγκη νὰ σὲ συμβουλεύσω τί πρέπει νὰ κάνῃς σ' αὐτὴν τὴν περίπτωσή· ἐσὺ ξέρεις καλά, μοῦ τὸ λέει ἄλλωστε καὶ τὸ γράμμα σου.

Νιόβη—2 Ἀπρ.—ὄχι, παιδί μου, δὲν ἦταν δυστυχῶς πρωταπριλιὰ ἡ ἀσθένεια τοῦ κ. Παπαδοπούλου· ἄλλωστε τὸ φυλλάδιο ποὺ σᾶς τὴν ἀνήγγειλα ἦταν τῆς 29 Μαρτίου, καὶ μόνο τὰ χρόνια ποὺ ἡ 1 Ἀπριλίου τυχαίνει Σάββατο, σᾶς κάνω κι' ἐγώ, στὸ φυλλάδιο αὐτῆς τῆς ἡμερομηνίας, μιὰ Πρωταπριλιὰ γιὰ τὸ καλό. Ἔλαβα καὶ τώρατο σου γράμμα τῆς 26 Μαρτ. Ἐγκάρδια συλλυπητήρια γιὰ τὸ θάνατο τοῦ καλοῦ σου παπποῦ.

Ἀνυπόταχτο Ναυτάκι—ἄχρον.—ναί, εἶχες πολὺν καιρὸ νὰ μοῦ γράψῃς, ἀλλ' ἂς ἐλπίζω νὰ μοῦ γράψῃς τώρα συχνά. Τὴν ἀλλαγή σου τὴ βρίσκω πολὺ φυσική, ἦταν μιὰ ἀναπόφευκτη ἐξέλιξη. Ἔδγτε καὶ γιὰ τὸν «ἄθλο» τῆς ἀλληλογραφίας σου: 50 γράμματα σὲ τόσο λίγον καιρὸ εἶναι κάτι τί.

Μικρὴ Ὀρειβάτις—27 Μαρτ.—χαίρω ποὺ ἀποφάσισες νὰ μοῦ γράψῃς συχνά. Τὰ φυλλάδια αὐτὰ τοῦ παλιοῦ μου τόμου, δυστυχῶς, δὲν ὑπάρχουν. Εἰκόνες παιδιῶν ἐκ τοῦ φυσικοῦ μπορεῖς νὰ μοῦ στέλνῃς. Αὐτὲς δὲν πληρώνονται. Δημοσιεύω ὅσες μοῦ ἀρέσουν, κι' ἀναφέρω μάλιστα κι' εὐχαριστῶ ἐκείνους ποὺ μοῦ τὶς στέλνουν.

Ἀπόλλων τοῦ Μπελβεντέρε — 29 Μαρτ. καὶ 2 Ἀπρ.—κάνω σήμερα μιὰ ἐξαίρεση ἀφοῦ μὲ παρακαλεῖς τόσο πολύ· ἀλλὰ νὰ σοῦ ἀπαντῶ κάθε φορὰ χωριστά, δηλ. μὲ ἰδιαίτερο παράγραφο — αὐτὸ δὲν ἔννοεῖς; — εἶναι ἀδύνατο. Ἄλλωστε γιὰ τὸ σκοπό σου, καὶ ἁπλῶς νἀναφέρεται τὸ γράμμα σου, ἀρκεῖ. Καλὸ σκίτσο τὸ «Ποταμάκι» ἀλλὰ ἔχει μιὰ ἔλλειψη: στὸ βάθος κόβεται σὰ θάλασσα, ἐνῶ ἔπρεπε νὰ ἐξακολουθῇ.

Διαβάτης—27 Μαρτ.—χαίρω ποὺ ξανάρχεσαι μετὰ ὀκτάμηνη ἀπουσία. Συγκινητικὸ τὸ γράμμα σου. Μὰ κι' ἐγὼ καταλαβαίνω πόσο σᾶς χρειάζουμαι αὐτὸν τὸν καιρό, καὶ γι' αὐτὸ καταβάλλω καὶ θὰ καταβάλω κάθε προσπάθεια νὰ ἐξακολουθῶ τὴν ἔκδοσή μου. Εἶναι πολὺ δύσκολο σήμερα. Ἀλλὰ θἀγωνισθῶ κι' ἐγὼ κι' ἐλπίζω νὰ νικήσω.

Συννεφιασμένε Ὀρίζων — 28 Μαρ.— πολλοὶ «κουρέλιασαν» τὸ φυλλάδιο κι' ἔσπασαν τὸ κεφάλι τους γιὰ νὰ βροῦν τὴ δέκατη λευκὴ λέξη, τὴν ἀνύπαρκτη· ἀλλὰ *δὲν φταίω ἐγώ, αὐτὸ ἔγινε κατὰ τύχη.* Ναί, μπορεῖς νὰ μετταχειρίζεσαι καὶ τὰ δυό σου ψευδώνυμα.

Μάρβα — 23 Μαρτ. — κι' ἐγὼ εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένη ποὺ λαβαίνεις τώρα μέρος καὶ στὴν κίνηση. Δὲν πρέπει νὰ λυπᾶσαι τόσο ποὺ δὲν μπορεῖς νὰ προσφέρῃς περισσότερες ὑπηρεσίες στὴν Πατρίδα. Καθένας κάνει ὅ,τι μπορεῖ. Καὶ σύ, μικρὴ κι' ἀδύνατη, τόσο μπορεῖς.

Σκυριανόπουλο— 9 Ἀπρ.— ἔχω ἄλλα ὀκτὼ γράμματά σου, καὶ μὲ τὴν Πρωταπριλιά, ἐννέα. Σοῦ ἀπαντῶ στὸ τελευταῖο. Ὡραῖες οἱ σκέψεις σου γιὰ τὴ διατήρηση τοῦ ἠθικοῦ. Ὁ κ. Ξ. δὲν σὲ εἶδε. Τὸ Ξεσπάθωμά σου τὸ κοίταξα κι' εἶναι ἐν τάξει. Καὶ πάλι τὶς θερμότατες εὐχαριστίες μου.

Ἐθνικὸν Ἰδεῶδες — ἄχρον. — δὲν ἔλαβα καιρὸ νὰ φάξω τὶς ἀπαντήσεις, ἀλλὰ γιὰ νὰ πάρῃς Γ' Ἔπαινο ὡρισμένος δὲν θὰ βρῆκες 7 λέξεις. Χαριτωμένο τὸ ἀνέκδοτο τοῦ ψαρᾶ κι' ἴσως τὸ παραλάβῃ ὁ Ἀγανίας γιὰ «Χίλιο Μύρι». Ὁ φιλόσοφος αὐτός, ἂν ζοῦσε, δὲν πιστεύω «νὰ καταδίκαζε». Μήπως δὲν ἐδίδασκε τοὺς δυνατοὺς νὰ εἶναι σκληροὶ καὶ νὰ κάνουν τὰ πάντα γιὰ τὸ σκοπό τους;

Νυχτοτράγουδο — 15, 28 Μαρτ. καὶ 9 Ἀπρ.—ναί, παλιὰ ἀρρώστεια ἡ «διαπαλτις». Κι' αὐτὸν τὸν καιρὸ «τὴν ἔβγαλαν» πολλὰ παιδιά, πολὺ περισσότερα ἀπὸ ἄλλοτε. Αἰτία ὁ πόλεμος καὶ τὸ κλείσιμο τῶν σχολείων. Ἀλλὰ τὸ σπέρμα, ἡ προδιάθεση, ὑπῆρχε ὅπως καὶ σέ σένα. Κι' αὐτὸ μὲ κολακεύει πολύ...

Νηρέα—12 Ἀπρ.—αὐτὸ εἶναι τὸ νεώτερο ἀπὸ ἄλλα τρία. Ὡρισμένος ἀριθμὸς *Ἀσκήσεων εἶναι ἀδύνατο νὰ δημοσιεύεται* αὐτὸν τὸν καιρὸν ποὺ ὁ χῶρος εἶναι τόσο στενός. Τὶς δέκα κάθε φυλλαδίου τὶς ἑκαμα ἐννέα, ὀκτώ, ἑπτὰ καὶ ... ἔχει ὁ Θεός. Ὅλ' αὐτὰ ποὺ σημειώνεις δὲν εἶναι τυπογραφιὰ λάθη. Τὶς παραγγελίες σου ἐξετέλεσα.

Τσιριγώτικο Διαβολάκι —27 Μαρτ.— ὡραία αὐτὴ ἡ συγκέντρωση στὸ Ἄστυ. Τέτοιες πρέπει νὰ κάνετε συχνὰ γιὰ νὰ γνωρίζεσθε καὶ προσωπικῶς. Ἔχεις πολὺ δίκιο νὰ μὴν ἀγαπᾷς τἀκατανόητα τοῦ «ὑπερρεαλισμοῦ». Ἐγὼ κάπου-κάπου καταλαβαίνω κάτι τί, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀκατανόητο, ἄρα δὲν εἶναι «ὑπερρεαλιστικό», ἀλλὰ κατὰ λάθος βρίσκεται μέσα σ' ἕνα ποίημα αὐτῆς τῆς Σχολῆς.

Ἰωάννα Γ. Ἀδαμοπούλου—1 Ἀπρ.— πολὺ μ' εὐχαρίστησε τὸ γραμματάκι σου. Νὰ πάρῃς καὶ ψευδώνυμο ἀφοῦ δὲν θέλεις νὰ φαίνεσαι σὰν κομήτης. Σοῦ ἔστειλα καὶ τὸ 12 ποὺ ἐχάθηκε. Ἡ φίλη σου δὲν σοῦ εἶπε καλά: Ἔχω πολύ, πολὺ λιγώτερους συνδρομητὲς ἀπὸ τόσους, ἀλλὰ εἶναι ὅλοι διαλεχτὰ παιδιὰ σὰν καὶ σᾶς.

Ἀφροδίτη—24 Μ.—πολὺ συμπαθητικός, ἀλήθεια, ὁ «καινοῦργιος γραφικὸς χαρακτήρας ποὺ προστίθεται στὴν ἀλληλογραφία μου». Νὰ μοῦ γράψῃς συχνά, νέα καὶ παλιά μου φίλη. Χαίρω ποὺ σ' ἔχω τώρα κοντά μου.

Συναγερμέ—28 Μ.—ὡραῖο τὸ γράμμα σου. Εἶπα στὸν κ. Φαίδωνα πὼς ἡ Ἐπιστολή του «Ἡ ἐκδίκηση τῶν Ἀφάχων» σ' ἔκαμε νὰ γελάσῃς, γιατὶ καὶ αὐ παθαίνεις συχνὰ τὸ ἴδιο. Μὰ καὶ ποιός δὲν τὸ παθαίνει; Τὴν ἴδια ψυχὴ ἔχουν τἀψυχα γιὰ ὅλους... Ὁ κ. Π. σ' εὐχαριστεῖ.

Λευκὸ Ρόδο—26 Μαρτ.—πολὺ μὲ λύπησε ὁ θάνατος τοῦ καλοῦ σου πατέρα, τοῦ παλιοῦ μου *Δούκα τῆς Σπάρτης*. Στὸ μεγάλο δυστύχημα ἂς σὲ παρηγορῇ ἡ ἰδέα, πὼς πέθανε σὰ στρατιώτης στὴν ἐκτέλεση τῶν καθηκόντων του. Ἀπὸ τὰ τρία ψευδώνυμα ποὺ σημειώνεις, ποιὸ θὰ κρατήσῃς;

Ἀνώνυμε—28 Μ.—πολὺ ἐνδιαφέρουσα ἡ Στατιστική σου. Βρῆκες πὼς ὡς τὸ 16ο φυλλάδιο τοῦ 1936 εἶχαν δημοσιευθεῖ 230 Μ. Ἀγγελίες, τοῦ 1937 234, τοῦ 1938 272, τοῦ 1939 267, τοῦ 1940 182 καὶ τοῦ 1941... 503. Μεγάλη διαφορά!

Ναυτάκι—23 Μ.—*Ἀθηναῖε*, 6 Ἀ.— *Πειραμὲ* 5 Ἀ.— *Θίαβιε*, 6 Ἀ.— *Ἄλκη Μόρα*, 13 Ἀ.— *Δοξασμένο Ἀκρωτήρι*, 6 Ἀ.—*Ἑλληνική Ἐλευθερία*, 2 Ἀ.—*Δοξασμένη Ἑλλάς*, 2 Ἀ.—καὶ τὰ δικά σας ὡραιότατα γράμματα διάβασα μὲ μεγάλη εὐχαρίστηση, ἐξετέλεσα τὶς παραγγελίες σας, σᾶς εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλὰ λόγια καὶ περιμένω νὰ μοῦ ξαναγράφετε.

Η Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: *Λουδοβίκον* (1 Ἀπρ.—νόστιμη ἡ Πρωταπριλιά σου, ἐγέλασα, καὶ τοῦ χρόνου) *Μάρκον Μπότσαρην* (3 Ἀπρ. — καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἔχουν τὸ ἴδιο παράπονο, ἀλλὰ ὅταν τόσο ἀραιὰ μπορῶ νὰ δημοσιεύω μιὰ ὁλάκερη Σ.Σ.Σ., αὐτὸ θἄταν τὸ ἀποτέλεσμα· τὸ κομμάτι σου ἐκεῖνο, π. χ. ἂν κ' ἐγκεκρυμένο, ἔμεινε ἔξω γιατ' ἦταν μεγάλο, καὶ στὸ μεταξὺ προτιμήθηκαν μικρότερα κι' ἐπίκαιρα) *Ἀπόλλωνα τοῦ Μπελβεντέρε* (31 Μ.—σοῦ ἀπήντησα καὶ στάλλα· ἀλλὰ τί νὰ σοῦ πῶ, αὐτὸ εἶναι ὁλωσδιόλου ἀδιάδαστο· σὲ παρακαλῶ γράφε μου καθαρώτερα·) *Ἐθνικὸν Παλμὸν* (4 Ἀ.—ἰδὲς τί ἀπαντῶ παραπάνω στὸν *Μάρκο Μπότσαρη*· ὁ κ. Φαίδων, συγκινημένος, σ' εὐχαριστεῖ· ὦ, πολὺ καλὰ θυμᾶται τὴν ἐπίσκεψή σου·) *Ἔλσαν Π. Σταμουλάκη* (4 Ἀ.—ἔλαβα τὴν ἀπάντησή σου στὸν διαγωνισμό· ναί, ἀπὸ τὰ εὔκολα ἀρχίζει κανένας· περμένω νὰ πάρῃς καὶ ψευδώνυμο· σοῦ ἔστειλα τὰ φυλλάδια ποὺ ἐζήτησες·) *Ὄμηρον* (9 Ἀ. —ἔλαβα καὶ τὸ νέο σου κομμάτι· ὡραῖα ὅλ' αὐτὰ ποὺ μοῦ γράφεις) *Φαίακα* (ἄχρ.— ἔλαβα τὸ ποίημά σου καὶ τὸ σύντομο γράμμα σου ἀπὸ τὴ μαρτυρική πατρίδα σου· ὑπομονή, παιδί μου·) *Ἑρμῆν* (8 Ἀ.—ἔλαβα τίς λύσεις· ὁ πρόεδρός σας μοῦ γράφει πὼς ἀποφασίστηκε ἀνεβολή· ὄχι, τετράδια Μ. Μυστικῶν ἔχω ἀρκετὰ ἀκόμη·) *Ἀλκαῖον* (5 καὶ 6 Ἀ.—μὰ βάβαια, σιγὰ σιγὰ κανεὶς προσδοκᾶ· χαίρω ποὺ ἡ ἀπόρριψη δὲν σὲ ἀπογοήτευσε, παρὰ θὰ βαλθῇς νὰ γράψῃς κάτι καλύτερο·) *Ὀλυμπιονίκην* (5 Ἀ.—καὶ σέ σένα σὲ παραπέμπω σ' ὅσα λέω παραπάνω γιὰ τὰ κομμάτια τῆς Σ.Σ.Σ.· ὅσο γιὰ νὰ δημοσιεύσω σὲ κανένα φυλλάδιο πολλὲς μαζὶ ἀπορρίψεις, αὐτὸ θὰ τὸ κάμω σὲ πρώτη εὐκαιρία·) *Πληγωμένον Ἀετὸν* (10 Ἀ.—πατριωτικὸ τὸ γράμμα σου κι' ὡραία ἡ εἰκόνα· εὐχαριστῶ·) *Γαλανόλευκο Λάβαρο* (10 Ἀ. — καὶ τὸ δικό σου πατριωτικὸ γράμμα μοῦ ἄρεσε πολύ·) *Σίφουνα* (12 Ἀ. — καὶ τὸ δικό σου· *Βόρειον Σέλας* (31 Μ. — κι' ἐγὼ εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένη· ναί, νὰ μοῦ στέλνῃς ὅ,τι θέλεις, νὰ πάρῃς καὶ τὸν "Ὀδηγό· ἡ Ἀγγελία σου ἐδημοσιεύθηκε στὸ 18ο·) *Κατσώνην* (6 Ἀ.— ἔστειλα·) *Ἀπογγαλιὰ τοῦ Αἰγαίου, Λουλουδένιαν* κτλ. κλπ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ τοῦ 294ου Διαγωνισμοῦ Λύσεων. Αἱ λύσεις τοῦ φυλλαδίου τούτου δοθηκαν μέχρι τῆς 5 Ἰουλίου.

204. Λεξιγριφος

Κάποια νῆσος ἐδῶ-πέρα
Πρόθεση βάζει κεφάλι,
Κι' *ἄλλη νῆσος μικροτέρα*
Κεῖ κοντά της ξεπροβάλλει.

Λουλούδι τοῦ Βράχου

205. Ἀναγραμματισμός

Τοῦ Σαίξπηρ γνωστὸν ἤρωα
Ἀνάποδα διαβάζω,
Καὶ λάσπες, νερὰ στάσιμα,
Στὴ θέση του κοιτάζω.

Δοξασμένο Ἀκρωτήρι

206. Τρίγονον

* * * * * * * * = Βυζ. Αὐτοκράτωρ.
* * * * * * * = Ρέει φλοισβίζον.
* * * * * * = Πρωτεύουσα κράτους
* * * * * = Ἔντομον. [τῆς Ἀφρ.
* * * * = Ἐπίθετον ὁμηρικόν.
* * * = Ἄνθος
* * = Ἀντωνυμία.
* = Σύμφωνον.

Καὶ καθέσως τὰ ἴδια.

Κρεμανταλᾶς

207-211. Πτερωτὸν Γράμμα

Αἱ κάτωθι ζητούμεναι λέξεις ἔχουν ἀπὸ ἓν κοινὸν γράμμα—τὸ πτερωτὸν—τὸ ὁποῖον ἀπαντᾷ πρῶτον εἰς τὴν πρώτην, δεύτερον εἰς τὴν δευτέραν, τρίτον εἰς τὴν τρίτην καὶ οὕτω καθεξῆς:

Γραρικὴ ὕλη—Θεῖον βρῶμα—Ὕδωρ καὶ ἅλας — Υἱὸς τοῦ Θησέως — Μέγας ἀρχαῖος ἐπιστήμων.

Τρυποσάκκουλο

212. Μεσοστοιχίς

Τὰ μεσαῖα γράμματα τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἀπὸ 7 ἑκάστη, ἀποτελοῦν ἑλληνικὸν πέλαγος:

1, Χώρα τῆς Ρωσίας· 2, Ποταμὸς τῆς Βαλκανικῆς· 3, Κράτος τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας· 4, Γεωργικὸν ἐργαλεῖον· 5, Σκουδαία ἀρτηρία· 6, Ὄνομα πολλῶν βασιλέων τῆς Εὐρώπης· 7, Ἀνήκει εἰς τὸ σπιτικὸν τῆς «Διαπλάσεως».

Ἠλιοπερίχυτη

213. Γρῖφος

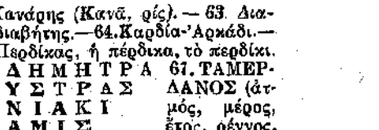

Μουσίτσα

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευμ. Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 7.

62. Κανάρης (Κανᾶ, ρίς). — 63. Διαβάτης-διαβήτης.—64. Καρδία-Ἀρκάδι.—65. Ὁ Πηδίκας, ἡ πέρδικα, τὸ περδίκι. 66. ΔΗΜΗΤΡΑ ΜΥΣΤΡΑΣ ΜΑΝΙΑΚΙ ΔΥΝΑΜΙΣ ΣΙΜΩΝΙΑ ΑΙΝΕΙΑΣ ΣΟΥΗΔΙΑ 67. ΤΑΜΕΡΛΑΝΟΣ (ἀτμός, μέρος, ἔτος, ρέννος, Λέρος, Νεμέα, ὁμαλός, Σατανᾶς). — 68. ΕΛΛΑΣ (Ἐ-ριον, Λ-αύρα, Λ-άκων, Ἄ-θως, Σ-ἄξων),—69. ΑΡΚΑΣ - ΕΛΛΑΣ - ΗΣΣΩΝ (ΑρΕτΗ, ΡόΛοΣ, ΚάΛωΣ, ΆπΑγΩ, ΣάΣωΝ). — 70. Τῶν φρονίμων τὰ παιδιὰ πρὶν πεινάσουν μαγειρεύουν. — 71. *Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν* (π εἰς τε, βοή, σὲ νε θε, ὧν).

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Διά 1 ἕως 10 τὸ πολὺ λέξεις μὲ ἁπλὰ στοιχεῖα δρ. 6, τὸ ἐλάχιστον τίμημα. Πέραν τῶν 10 λέξεων 60 λεπτὰ ἡ λέξις· μὲ παχέα δὲ στοιχεῖα δρ. 1 καὶ μὲ κεφαλαῖα δρ. 1,50. Ὁ χωριστὸς στίχος δρ. 5. Οἱ μὴ συνδρομηταὶ πληρώνουν τὰ διπλᾶ. Ἡ προπληρωμὴ εἶναι ἀπαραίτητη.

[ΜΑ' — 705]

Πρωτομπαίνοντας στὴν κίνηση τῆς Διαπλάσεως χαιρετῶ ὅλους-ες. Περιμένω ἀποκάλυψιν. Ἀλληλογραφῶ ὅλους -ες. Γράψατε πρῶτοι: Τράπεζα Ἑλλάδος, Ἡράκλειον Κρήτης διὰ

Λύρα τοῦ Ὀρφέως

[ΜΑ' — 706]

Παλαβούτσικε, λόγῳ συγγενείας ἀνταλλάσσουμε τετραδιάκια; Πρόσεξε ὅμως γιατὶ σὲ ξέρω. ΤΡΕΛΑΟΥΤΣΙΚΟΣ

[ΜΑ' — 707]

ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ. Πρόεδρος Ἀργιάννης, Ἀντιπρόεδρος Ἀποστολίδης, Γραμματεὺς Καζαντζῆς, Ταμίας Καππᾶς, Μέλη: Ζήκας - Κασούμης - Σούλης - Ζήκας. ***Σκοποί: διάδοσις Φυσιολατρείας.*** Δεχόμεθα μέλη, ἀντιπροσώπους Γράψατε: Νίκον Ἀργιάννην Πουρνιᾶ-Κονίτσης. ***Ἐμπρὸς ὅλο*** ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΕΣ. ***Παιδὶ τοῦ Βουνοῦ***

[ΜΑ' — 708]

Μ***παγκήρα*** σοῦ ἔγραψα καὶ δελτάριο μοῦ ἐπεστράφη, γιατί; ***Ρεζεντά***

[ΜΑ' — 709]

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΜΙΚΡΟ ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟ». Προσελήφθη νέο μέλος ὁ ***Ἀρματηλάτης.*** Ὁ ***Δόκιμος Ἴκαρος*** ἔγινε ***Κυκλαδίτης. Ἄλκη, Μοῖρα, Ἐρυθρόδερμε:*** εὐχαριστοῦμε γιὰ τὶς εὐχές. Μεγάλοι (;;;) ***Σταυραετοί*** ποὺ κοντεύετε νὰ πᾶτε... φαντάροι, μπορεῖτε νὰ κρατήσετε τὰ μπιμπερὰ καὶ τὶς σαλιαρίστρες σας γιατὶ σᾶς εἶναι ἀπαραίτητα.

[ΜΑ' — 710]

Προσοχή! Εἰσέρχομαι εἰς τὸν Διαπλασόκοσμο κάνοντας 2 ἀποκαλύψεις. Νίλς=Κώστας Κακούρης=Μη-με-λησμόνει, Χαρὰ=Μπερτζελέτου. ***Ντετεκτὶβ Χ***

[ΜΑ' — 711]

Ζ***άχαρη, Καφέ, Σοκολάτα.*** Σᾶς παρακαλῶ νὰ μὲ προσκαλέσετε στὸ νέο σας ζαχαροπλαστεῖον.

Ἀνθυποσμηναγὸς

[ΜΑ' — 712]

Ἀνακοινῶ εἰς τὸν σύλλογο «***Τσαρουχο-βροχὴ***» νὰ μὴν ***κάνῃ*** τὸν ἔξυπνο διὰ τὰ ψευδώνυμά μου, διότι θὰ ἀποκαλυφθῇ ἐξ ὁλοκλήρου. ***Γκρὶ-Ντὰφ***

[ΜΑ' — 713]

Ο ***Νικηφόρος*** ἐξακοντίζει τὴν ***ἐπικίνδυνον Τορπίλλην*** καὶ πλήσσει τὸν ***Μπαγκήραν*** = Κάσδαγλην καὶ Μ. ***Τίγρην***=Χαρώνην. ***Νικηφόρος*** καὶ ***Ἐπικίνδυνος Τορπίλλη.***

[ΜΑ' — 714]

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΣΑΡΟΥΧΟΒΡΟΧΗ «Προκηρύσσομεν μέγαν διαγωνισμὸν ***Ὀρθογραφίας*** (τυπογραφικῶν λαθῶν): νὰ ἀναφερθοῦν τὰ τυπογραφικὰ λάθη τοῦ φυλλαδίου 24 καὶ 25 Συμμετοχὴ τετράδραχμος. Βραβεῖα 5 ἐκλεκτά. Προθεσμία δίμηνος. ***Στεῖλατε:*** Βλάχον Δημοσθένην Ἀναγνωστοπούλου 44, Ἀθῆναι».

[ΜΑ' — 715]

Γ***κρὶ-Ντάφ,*** θὰ ἱδρύσῃς σύλλογον γιὰ νὰ ἔλθω ὡς μέλος; ***Κοσμικὸς***

[ΜΑ' — 716]

Γ***ιάννη Γκάτσο,*** σὲ χαιρετῶ ἀπὸ τὴν Διάπλασιν ἕνας ἀλλόκοτος φίλος.

Τὸ ***Σίφος*** ΤΣΑΡΟΥΧΟΒΡΟΧΗΣ

[ΜΑ' — 717]

ΠΡΟΣΟΧΗ! Ἀλλαγὴ Δ/θύνσεως (ΜΑ—99) ἀντὶ τῆς (ΜΑ—152) ΠΡΟΣΟΧΗ.

[ΜΑ' — 718]

«Μ***ία*** εὔθυμη παρέα ἀπὸ διαπλασόπουλα ἵδρυσαν σύλλογον· ὄνομά του «ΤΣΑΡΟΥΣΟΒΡΟΧΗ». Σκοποί «ξεσπάθωμα, ἀποκαλύψεις διαγωνισμοί». Πρόεδρος ***Θησεύς,*** Ἀντιπρόεδρος ***Σίφος,*** Γραμματεὺς ***Τρικούβερτος,*** ταμίας ***Ἔνδοξος Ἀεροναύτης,*** Μέλος ***Ἑλληνικὴ Ὁρμή.*** Δεχόμεθα μέλη. Γράψατε: Δημοσθένην Βλάχον Ἀναγνωστοπούλου 44, Ἀθῆναι. (1).

[ΜΑ' — 719]

Περιμένομεν, ἀπὸ ὅλους ἀποστήριξη ἰδίως ***Περισκόπιον, Σταυραετούς, Νηρέα, Γκρὶ-Ντάφ; Καλότυχον».***

«ΤΣΑΡΟΥΧΟΒΡΟΧΗ»

[ΜΑ' — 720]

Ο***μηρε,*** πόσοι σύλλογοι σὲ ἔδιωξαν; καὶ ἀκόμα ποῦ εἶσαι;

ΤΣΑΡΟΥΧΟΒΡΟΧΗ

[ΜΑ' — 721]

«ΤΣΑΡΟΥΧΟΚΙΝΗΤΟΣ ΦΑΔΑΓΕ». Δεχόμεθα μέλη καὶ ἀντιπροσώπους πόλεων. Διεύθυνσις [ΜΑ'—62].

[ΜΑ' — 722]

Διαπλασόκοσμε, ἀνταλλάσσω τετραδιάκια. Ἰδιαιτέρως Νηρέα, Σκυριανόπουλο. Διεύθυνση: Νικόλαον Δουβίτσαν, Ξενοκράτους 27, Ἀθῆναι.

Ἔνδοξος Ἀεροναύτης
(τῆς «Τσαρουχοβροχῆς»)

[ΜΑ' — 723]

«Νίκη-Ἑλλάς» ὡδηγήθη αἰσχροδικεῖον ἐπὶ παρανόμῳ ἀποκρύψει ἀποθεμάτων Ζαχάρεως καὶ Καφέ. ΑΓΙΣ

«ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟΥ»

[ΜΑ' — 724]

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟ». Τὸ ΦΡΟΥΤΟ ἐπανελθὸν εἰς Ἀθήνας ξαναγίνεται ταχτικὸ μέλος.

[ΜΑ' — 725]

Προσοχή! Ἀλλάσσω διεύθυνσιν. Στεῖλατε τετραδιάκια. ***Νικόλαον Καβαυλάκον.*** Ἰωάννου Γενναδίου 20. Ἀθῆναι (1). ΑΟΥΔΟΒΙΚΟΣ

[ΜΑ' — 726]

Εἰσερχόμενος στὸν Διαπλασόκοσμο σᾶς χαιρετῶ. Λευκοὶ Ἀετοί, εἶσθε κορόϊδα. Κ. Ἕνα, οἰκονομία στὶς τορπίλες.

Πασπάκιας

[ΜΑ' — 727]

Α***γι,*** εὐχαριστῶ γιὰ ὅλα. ***Σκυριανόπουλο,*** δὲν εἴμαστε ἀνθρωποφάγοι.

ΑΠΟΛΛΩΝ ΤΟΥ ΜΠΕΛΒΕΝΤΕΡΕ

[ΜΑ' — 728]

Σταυραετοί,... Περισκοπιάκι, καλωσωρίσατε. — Θεμελῆ, εὐχαριστῶ, συγγνώμη. Ὁρίστε συνάντηση.

ΝΗΡΕΥΣ

[ΜΑ' — 729]

Πρὸς χαιρετισμὸν Διαπλασόπουλα-ες· εἰσέρχομαι στὴν συντροφιά σας. Ἀνταλάσσω, ἀλληλογραφῶ. ***Διεύθυνσις:*** Ἰωάννην Κάζογλην, Μανωλοπούλου 46, Πύργον Ἠλείας.

Θλιμμένος Ἱππότης

[ΜΑ' — 730]

Ζητοῦνται γενναῖοι διὰ νὰ συνοδεύουν ἀσουλούπωτον στὰ Πατήσια.

Παρατηρητὴς

[ΜΑ' — 731]

«Εἰσερχόμενος εἰς τὸν διαπλασόκοσμον χαιρετῶ ὅλους-ες καὶ ἀλλάσσω Μικρὰ Μυστικά. Γράψατε: Γεωργίαν Βογιατζόγλου, Σόλωνος 49 καὶ θὰ σᾶς ἀπαντήσῃ»: ***Τὸ Σίφος***

[ΜΑ' — 732]

Ἐχάθη ***Ἀθηναῖος*** ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν· παρακαλεῖται ὁ εὑρὼν ν' ἀποτανθῇ στὰ γραφεῖα ἀπολεσθέντων!!

Θερμὴ Πατριώτισσα
(τῆς «Νίκης Ἑλλάδος»)

[ΜΑ' — 733]

Εθεάθη ***Στοιχειωμένος Κάβος*** ἐκτελῶν χρέη... «ντανᾶς». Αὐτόπτης μάρτυς.

ΓΕΛΑΣΤΟΣ ΑΝΤΙΠΛΟΙΑΡΧΟΣ

[ΜΑ' — 734]

Συνέχεια καὶ τέλος τῆς πρώτης σειρᾶς Ἀποκαλύψεων. Ἐντελβάϊς = Δέλα Κουζουλέα, Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν=Φιλίππου.

Σύλ. «ΑΟΓΧΟΦΟΡΟΙ ΤΗΣ ΠΙΝΔΟΥ»

[ΜΑ' — 735]

Διδῶ=Στεφανοπούλου. Ἔσβυσε ἕνας... πλανήτης ἀπ' τόν... ἀστερισμὸ «Νίκης-Ἑλλάδος». ***Ἑλ. Ἀποστολάκη***

[ΜΑ' — 736]

Αναλαμβάνω ἀντιπροσωπείας συλλόγων, Ἀπευθυνθῆτε ***Φώτιον Τριάρχην,*** Ζαΐμη 26, Παλαιὸν Φάληρον.

[ΜΑ' — 737]

Γ***αρδένια,*** πατινάρεις θαῦμα στὸ Ζάππειο μὲ τὸν ἀεροπόρο.

Λουΐζα

[ΜΑ' — 738]

(Μ'— 22). Ὄνειρο!, ὑπέροχος!, θαῦμα! ***Ἄλκης Μύρας—Νηρεὺς***

[ΜΑ' — 739]

Αφιέρωμα στὴ... «Σακαράκα» σου ΓΕΛΑΣΤΕ ΑΝΤΙΠΛΟΙΑΡΧΕ.

Στὸ θρυλλικό σου θωρηκτὸ
ποὺ στὴν ξηρὰ δεσπόζει
μιὰ συμβουλὴ τ' ἁρμόζει.
Νὰ μεταχειριστῇ ἂν θέλῃ
λάστιχα, μάρκας... «ΚΕΛΑΥ».

ΧΕΙΜΑΡΡΟΣ (Λευκῶν Ἀετῶν)

[ΜΑ' — 740]

Παρακαλοῦμεν ὅλα τὰ Διαπλασόπουλα νὰ ἔρθουν τὴν Τετάρτη 7 Μαΐου στὶς 4 τὸ ΑΠΟΓΕΥΜΑ στὸ ἄγαλμα τοῦ Κωνσταντίνου κρατῶντας μιὰ Διάπλαση.

ΔΟΞΑΣΜΕΝΟ ΝΑΥΤΟΠΟΥΛΟ
ΣΚΑΚΙΣΤΗΣ

[ΜΑ' — 741]

Παρ' ὀλίγον δυστύχημα, ***Γελαστὲ Ἀντιπλοίαρχε, Σανθὲ Ἱππότα,*** μὲ τὴν ἐμφάνισιν τῆς... Γαλλοφώνου!! Στοιχειωμένης Καλαμιᾶς εἰς τὸ αὐτοκίνητο Φαλήρου!!

Σπογγαλιεὺς τοῦ Αἰγαίου
Στέφανος Νίκης
(Λευκῶν Ἀετῶν)

[ΜΑ' — 742]

Στρατηλάτα, θαυμάσιες οἱ κόκκινες καλτσοδέτες, ἀπὸ ποῦ εἶναι ἀγορασμένες; Μᾶρκος Μπότσαρης (Πρόεδρος), Παλαβούτσικος (Γραμματεύς)

ΔΙΑΠΛΑΣΟΠΑΡΕΑΣ

[ΜΑ' — 743]

Προσλαμβάνονται νέα μέλη, εἰ: ***Ἀθηναῖος, Ἀνδαλούζα, Κόκκινο Τριαντάφυλλάκι, Μερσεντές, Σκόρπια Φύλλα, Χιονάτος, Ψαροπούλα.*** Νέος ἀντιπρόσωπος: Πατρῶν: ***Δακρυσμένο Χαμόγελο.*** «ΑΝΟΙΧΤΟΚΑΡΔΟΙ».

[ΜΑ' — 744]

Φ***τωχὲ Πιερρότε,*** ἐξαπατήσεις ἀπὸ τὸ νηπιαγωγεῖο;—Νίκη-Ἑλλάς, μὲ δέχεσαι μέλος; ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΦΡΥΑΟΣ

Τύποις Σεργιάδου